ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3518 της 27ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2001
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις

Αριθμός 314

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Γενικοί) Κανονισμοί του 2001, που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δύναμει των άρθρων 6(4), 9(12), 10(6), 11(4), 13(1), 19(4) και (6), 20(1) και (6), 21(1), (3) και (4), 25(8), 27(2), (6), (7) και (8), 28(3) και (4), 30(1), 35(1) και (3), 37(3)(β), (4) και (6), 38(2) και (3), 41(1) και (2), 51(6), 55(3) και (4), 58 και την παράγραφο 16 του Πρώτου Παραρτήματος και τις παραγράφους 1(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) και (8), 4(5), 5(1) και (2) και 6(1) του Δέκατου Παραρτήματος του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 2000, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2000

Κανονισμοί με βάση τα άρθρα 6(4), 9(12), 10(6), 11(4), 13(1), 19(4) και (6), 20(1) και (6), 21(1), (3) και (4), 25(8), 27(2), (6), (7) και (8), 28(3) και (4), 30(1), 35(1) και (3), 37(3)(β), (4) και (6), 38(2) και (3), 41(1) και (2), 51(6), 55(3) και (4), 58 και την παράγραφο 16 του Πρώτου Παραρτήματος και τις παραγράφους, 1(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) και (8), 4(5), 5(1) και (2) και 6(1) του Δέκατου Παραρτήματος

Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται με βάση τα άρθρα 6(4), 9(12), 10(6), 11(4), 13(1), 19(4) και (6), 20(1) και (6), 21 (1), (3) και (4), 25(8), 27(2), (6), (7) και (8), 28(3) και (4), 30(1), 35(1) και (3), 37(3)(β), (4) και (6), 38(2) και (3), 41(1) και (2), 51(6), 55(3) και (4), 58 και την παράγραφο 16 του Πρώτου Παραρτήματος και τις παραγράφους, 1(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) και (8), 4(5), 5(1) και (2) και 6(1) του Δέκατου Παραρτήματος, του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 2000, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς. 95(Ι) του 2000.

ΜΕΡΟΣ Ι — ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ

Συνοπτικός τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Γενικοί) Κανονισμοί του 2001.

Ερμηνεία.

2.—(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—

"αριθμός εγγραφής" σημαίνει τον αριθμό που καθορίζει ο Έφορος για υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στο πιστοποιητικό εγγραφής που εκδίδεται προς αυτό·

"αρμόδιος λειτουργός" σημαίνει το πρόσωπο που διορίζεται ή εξουσιοδοτείται από τον Έφορο να ενεργεί σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα στα πλαίσια των καθηκόντων του·

"εγγεγραμμένο πρόσωπο" σημαίνει πρόσωπο που έχει εγγραφεί από τον Έφορο στο Μητρώο Φ.Π.Α.·

"καθορισμένη ημέρα" σημαίνει την ημέρα που καθορίζεται στην αίτηση προσώπου για εγγραφή ως η ημέρα που αναμένει να πραγματοποιήσει την πρώτη του φορολογητέα συναλλαγή·

"λογαριασμός Φ.Π.Α." σημαίνει τον λογαριασμό που τηρείται με βάση τον Κανονισμό 23·

"Νόμος" σημαίνει τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο, 95(Ι) του 2000, όπως αυτός τροποποιείται ή αντικαθίσταται από άλλο νόμο·

"φορολογική δήλωση" σημαίνει δήλωση που απαιτείται να υποβληθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό 17.

(2) Στους παρόντες Κανονισμούς, οποιαδήποτε αναφορά σε Παράρτημα σημαίνει το αντίστοιχο Παράρτημα του Νόμου.

Όροι, η έννοια των οποίων δεν ορίζεται ειδικά στους παρόντες Κανονισμούς, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στο Νόμο.

(3) Στους παρόντες Κανονισμούς οποιαδήποτε αναφορά σε έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, περιλαμβάνει αναφορά σε έντυπο που ο Έφορος ικανοποιείται ότι είναι έντυπο με παρόμοιο αποτέλεσμα.

Επιφυλάξεις.

3.—(1) Οτιδήποτε άρχισε δυνάμει ή για τους σκοπούς οποιωνδήποτε κανονισμών που ακυρώθηκαν από το Νόμο συνεχίζεται δυνάμει ή, ανάλογα με την περίπτωση, για τους σκοπούς της αντίστοιχης διάταξης των παρόντων Κανονισμών.

(2) Όταν οποιοδήποτε έγγραφο που χρησιμοποιείται ή απαιτείται για τους σκοπούς του Φ.Π.Α. αναφέρεται σε διάταξη κανονισμού που ακυρώθηκε από το Νόμο, τέτοια αναφορά, εκτός αν συνάγεται διαφορετικά από το κείμενο, ερμηνεύεται ως αναφορά στην αντίστοιχη διάταξη των παρόντων Κανονισμών.

Γνωστοποιήσεις από τον Έφορο.

4. Οποιαδήποτε απαίτηση, οδηγία, εντολή ή άδεια από τον Έφορο, δυνάμει ή για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών, γνωστοποιείται με γραπτή ειδοποίηση. Σε περίπτωση γενικών οδηγιών, γνωστοποιούνται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ — ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Εγγραφή και ειδοποίηση.

5.—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο απαιτείται δυνάμει της υποπαραγράφου (1) της παραγράφου 5 και της υποπαραγράφου (1) της παραγράφου 6 του Πρώτου Παραρτήματος να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωσή του να

εγγραφεί, η ειδοποίηση περιέχει τα στοιχεία που απαριθμούνται σε έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας:

Νοείται ότι, όταν η ειδοποίηση υποβάλλεται από συνεταιρισμό, περιέχει και τα στοιχεία που απαριθμούνται σε σχετικό έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

(2) Κάθε εγγεγραμμένο πρόσωπο, εκτός από πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζονται οι παράγραφοι 11, 12 και οι υποπαράγραφοι (1), (2) ή (3) της παραγράφου 13 του Πρώτου Παραρτήματος, οφείλει, μέσα σε 30 ημέρες από οποιεσδήποτε αλλαγές στο όνομα, σύσταση ή ιδιοκτησία της επιχείρησής του, ή από οποιοδήποτε άλλο γεγονός που μπορεί να καταστήσει αναγκαία την τροποποίηση του Μητρώου Φ.Π.Α. ή την ακύρωση της εγγραφής του, να ειδοποιήσει τον Έφορο γραπτώς για τέτοια αλλαγή ή γεγονός και να του παράσχει πλήρη στοιχεία της αλλαγής ή του γεγονότος.

(3) Κάθε ειδοποίηση από εγγεγραμμένο πρόσωπο δυνάμει της παραγράφου 11 ή 12 του Πρώτου Παραρτήματος υποβάλλεται γραπτώς προς τον Έφορο και περιέχει—

(α) Την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να πραγματοποιεί, ή να έχει πρόθεση να πραγματοποιεί, φορολογητέες συναλλαγές· ή

(β) εάν εφαρμόζεται η υποπαράγραφος (α) της παραγράφου 12 του Πρώτου Παραρτήματος, την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να πραγματοποιεί, ή να έχει πρόθεση να πραγματοποιεί, συναλλαγές που εμπίπτουν στην υποπαράγραφο (2) της παραγράφου 10 του ιδίου Παραρτήματος· ή

(γ) εάν εφαρμόζεται η υποπαράγραφος (β) της παραγράφου 12 του Πρώτου Παραρτήματος, την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποίησε, ή είχε την πρόθεση να πραγματοποιήσει, φορολογητέες συναλλαγές.

Μεταβίβαση δρώσας οικονομικής μονάδας.

6.—(1) Όταν—

(α) Επιχείρηση μεταβιβάζεται ως δρώσα οικονομική μονάδα,

(β) η εγγραφή του μεταβιβάζοντος δυνάμει του Πρώτου Παραρτήματος δεν έχει ήδη ακυρωθεί,

(γ) κατά τη μεταβίβαση της επιχείρησης, η εγγραφή του μεταβιβάζοντος πρόκειται να ακυρωθεί και είτε ο εκδοχέας καθίσταται υπόχρεος να εγγραφεί ή ο Έφορος συμφωνεί να τον εγγράψει δυνάμει της παραγράφου 9 του Πρώτου Παραρτήματος, και

(δ) υποβάλλεται αίτηση σε σχετικό έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας από ή εκ μέρους τόσο του μεταβιβάζοντος όσο και του εκδοχέα της επιχείρησης,

τότε ο Έφορος δύναται από την ημερομηνία της εν λόγω μεταβίβασης να ακυρώσει την εγγραφή του μεταβιβάζοντος και να εγγράψει τον εκδοχέα.

(2) Αίτηση με βάση την παράγραφο (1) πιο πάνω συνιστά ειδοποίηση για τους σκοπούς της παραγράφου 11 του Πρώτου Παραρτήματος.

(3) Όταν ο εκδοχέας επιχείρησης έχει εγγραφεί με βάση την παράγραφο (1) πιο πάνω σε αντικατάσταση του μεταβιβάζοντος την επιχείρηση, τότε—

(α) Οποιαδήποτε υποχρέωση του μεταβιβάζοντος να υποβάλει φορολογική δήλωση ή να αποδώσει ή να καταβάλει Φ.Π.Α. δυνάμει του Κανονισμού 17, καθίσταται υποχρέωση του εκδοχέα η οποία υφίσταται κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης·

(β) οποιοδήποτε δικαίωμα του μεταβιβάζοντος, υφιστάμενο ή μη κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης, για έκπτωση ή επιστροφή φόρου εισροών, καθίσταται δικαίωμα του εκδοχέα·

(γ) οποιοδήποτε δικαίωμα του μεταβιβάζοντος ή του εκδοχέα, υφιστάμενο ή μη κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης, για καταβολή από τον Έφορο ποσού δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 20 του Νόμου ικανοποιείται με καταβολή του ποσού σε οποιοδήποτε από τους δύο· και

(δ) οποιοδήποτε δικαίωμα του μεταβιβάζοντος, υφιστάμενο ή μη κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης, να διεκδικήσει επιστροφή φόρου δυνάμει του άρθρου 27 του Νόμου, καθίσταται δικαίωμα του εκδοχέα.

(4) Επιπρόσθετα των διατάξεων της παραγράφου (3) πιο πάνω, όταν ο εκδοχέας επιχείρησης έχει εγγραφεί σε αντικατάσταση του μεταβιβάζοντος κατά τη διάρκεια καθορισμένης φορολογικής περιόδου μεταγενέστερης εκείνης κατά την οποία έλαβε χώρα η μεταβίβαση της επιχείρησης αλλά η εγγραφή ισχύει από την ημερομηνία της μεταβίβασης, και—

(α) Οποιαδήποτε φορολογική δήλωση έχει υποβληθεί,

(β) οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. έχει αποδοθεί και καταβληθεί, ή

(γ) οποιοδήποτε δικαίωμα προς έκπτωση φόρου εισροών έχει διεκδικηθεί,

είτε από τον εκδοχέα είτε στο όνομα του εκδοχέα ή από το μεταβιβάζοντα είτε στο όνομα του μεταβιβάζοντος, θεωρείται ότι έχει γίνει από τον εκδοχέα.

Ειδοποίηση από συνεταιρισμό.

7. Όταν απαιτείται να δοθεί οποιαδήποτε ειδοποίηση από συνεταιρισμό για τους σκοπούς του Νόμου ή των παρόντων Κανονισμών, τότε όλοι οι συνέταιροι από κοινού ή κεχωρισμένως οφείλουν να δώσουν τέτοια ειδοποίηση, νοουμένου ότι η ειδοποίηση που δίνεται από ένα συνέταιρο είναι επαρκής συμμόρφωση με οποιαδήποτε τέτοια απαίτηση.

Εκπροσώπηση λέσχης κ.λ.π.

8. Οτιδήποτε απαιτείται να διενεργηθεί με βάση το Νόμο, ή τους παρόντες Κανονισμούς, από ή εκ μέρους λέσχης ή άλλης ένωσης προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, οι υποθέσεις της οποίας διευθύνονται από τα μέλη της ή από επιτροπή ή επιτροπές των μελών της, αυτό αποτελεί αστική ευθύνη από κοινού και κεχωρισμένως των μελών που διευθύνουν ή αποτελούν την επιτροπή ή τις επιτροπές.

Θάνατος, πτώχευση ή ανικανότητα.

9.—(1) Αν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αποθάνει ή καταστεί πτωχεύσαν ή ανίκανο, ο Έφορος δύναται, από την ημερομηνία του θανάτου ή της κήρυξης της πτώχευσης ή ανικανότητας, να θεωρεί ως υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί την επιχείρηση μέχρις ότου άλλο πρόσωπο εγγραφεί σε σχέση με τις φορολογητέες συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν από εκείνο το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής του ή μέχρι να παύσει η ανικανότητα, ανάλογα με την περίπτωση· και οι διατάξεις του Νόμου και οποιωνδήποτε κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του Νόμου εφαρμόζονται σε οποιοδήποτε πρόσωπο θεωρείται τοιουτοτρόπως ωσάν να ήταν εγγεγραμμένο πρόσωπο.

(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο, που ανέλαβε την επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο (1), οφείλει, μέσα σε 21 ημέρες από την έναρξη της ανάληψης της επιχείρησης, να πληροφορήσει τον Έφορο γραπτώς για το γεγονός της πτώχευσης, του θανάτου ή της ανικανότητας και την ημερομηνία που επήλθε αυτό.

(3) Σε σχέση με εταιρεία που είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, οι αναφορές της παραγράφου (1) πιο πάνω σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που καθίσταται πτωχεύσαν ή ανίκανο ερμηνεύονται ως αναφορές στην εταιρεία που τίθεται υπό εκκαθάριση ή για την οποία διορίζεται παραλήπτης ή διαχειριστής.

Αντιπρόσωποι Φ.Π.Α.

10.—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο διορίζεται δυνάμει του άρθρου 37 του Νόμου αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. κάποιου άλλου (που στον παρόντα Κανονισμό αναφέρεται ως ο "αντιπροσωπευόμενος"), ο αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για τον διορισμό του με έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, μέσα σε 30 ημέρες από την ημερομηνία της έναρξης της ισχύος του διορισμού του και η ειδοποίηση πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαριθμούνται στο εν λόγω έντυπο.

(2) Μαζί με την ειδοποίηση για την οποία γίνεται αναφορά στην παράγραφο (1) υποβάλλεται και έγγραφο που αποδεικνύει το διορισμό του αντιπροσώπου Φ.Π.Α.

(3) Όταν διορίζεται πρόσωπο δυνάμει του άρθρου 37 του Νόμου ως αντιπρόσωπος Φ.Π.Α., ο Έφορος εγγράφει στο Μητρώο Φ.Π.Α. το όνομά του μαζί με το όνομα του αντιπροσωπευομένου.

(4) Κάθε αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. που είναι εγγεγραμμένος σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό οφείλει, μέσα σε 30 ημέρες από οποιεσδήποτε αλλαγές στο όνομα, σύσταση ή ιδιοκτησία της επιχείρησης ή από τον τερματισμό της ιδιότητάς του ως αντιπροσώπου Φ.Π.Α., ή από οποιοδήποτε άλλο γεγονός που με βάση το Νόμο καθιστά αναγκαία την τροποποίηση του Μητρώου Φ.Π.Α., να ειδοποιήσει τον Έφορο γραπτώς για τέτοια αλλαγή, παύση ή γεγονός και να του παράσχει πλήρη στοιχεία για αυτά.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, η ημερομηνία κατά την οποία ο διορισμός αντιπροσώπου Φ.Π.Α. λογίζεται ότι έχει τερματιστεί, θεωρείται ότι είναι το ενωρίτερον από τα εξής χρονικά σημεία—

(α) Όταν λάβει ο Έφορος ειδοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο (2) του Κανονισμού 5, ή

(β) όταν λάβει ο Έφορος ειδοποίηση διορισμού προσώπου άλλου που αντικαθιστά τον αντιπρόσωπο Φ.Π.Α., σύμφωνα με την παράγραφο (1), ή

(γ) όταν λάβει ο Έφορος ειδοποίηση τερματισμού σύμφωνα με την παράγραφο (2) του Κανονισμού 5, ή

(δ) όταν λάβει ο Έφορος ειδοποίηση τερματισμού του αντιπροσώπου Φ.Π.Α. σύμφωνα με την παράγραφο (4) πιο πάνω, ή

(ε) όταν ο αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. αποθάνει, καταστεί αφερέγγυος ή καταστεί ανίκανος:

Νοείται ότι, αν ο Έφορος δεν έχει λάβει ειδοποίηση όπως εκείνη που αναφέρεται σε όλες ή σε οποιαδήποτε των υποπαραγράφων (α), (γ) ή (δ) πιο πάνω και έχει διοριστεί άλλο πρόσωπο ως αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. δυνάμει του άρθρου 37 του Νόμου, τότε δύναται να θεωρήσει την ημερομηνία της παύσης ως την ημερομηνία διορισμού εκείνου του άλλου προσώπου.

(6) Σε σχέση με εταιρεία που είναι αντιπρόσωπος Φ.Π.Α., οι αναφορές της υποπαραγράφου (ε) της παραγράφου (5) πιο πάνω σε αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. που καθίσταται αφερέγγυος ή ανίκανος ερμηνεύονται ως αναφορές σε εκκαθάριση ή σε διορισμό παραλήπτη ή διαχειριστή.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ — ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ Φ.Π.Α. ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ

Υποχρέωση παράδοσης τιμολογίου.

11.—(1) Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στους παρόντες Κανονισμούς, όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο πραγματοποιεί φορολογητέα συναλλαγή στη Δημοκρατία προς υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, οφείλει να παραδώσει στο πρόσωπο αυτό τιμολόγιο Φ.Π.Α.

(2) Τα στοιχεία του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί την παράδοση αγαθών που περιγράφεται στην παράγραφο 5 του Δεύτερου Παραρτήματος αναγράφονται, όταν είναι πώληση με πλειστηριασμό, από το πρόσωπο που πραγματοποιεί τον πλειστηριασμό, και, όταν η πώληση δεν είναι με πλειστηριασμό, από το πρόσωπο που πωλεί τα αγαθά, περιέχεται σε έγγραφο που περιέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στην παράγραφο (1) του Κανονισμού 12· και τέτοιο έγγραφο που εκδίδεται στον αγοραστή θεωρείται, για τους σκοπούς της παραγράφου (1) πιο πάνω, ως τιμολόγιο Φ.Π.Α. που παραδίδεται από το πρόσωπο από το οποίο τα αγαθά θεωρούνται ότι παραδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του Δεύτερου Παραρτήματος.

(3) Όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο εκδίδει έγγραφο στον εαυτό του το οποίο φέρεται να είναι τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών προς αυτό από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο εγγεγραμμένο στη Δημοκρατία, εκείνο το έγγραφο μπορεί, με την έγκριση του Εφόρου, να θεωρηθεί ως το τιμολόγιο Φ.Π.Α. που απαιτείται να παραδοθεί από τον προμηθευτή δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω.

(4) Όταν το πρόσωπο που πραγματοποιεί συναλλαγή με την οποία σχετίζεται ο Κανονισμός 48 δίνει πρωτότυπο απόδειξης είσπραξης που περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται από την παράγραφο (1) του Κανονισμού 12 σε σχέση με τη συναλλαγή, η εν λόγω απόδειξη θεωρείται ως το τιμολόγιο Φ.Π.Α. που απαιτείται να παραδοθεί δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω νοουμένου ότι δεν εκδίδεται τιμολόγιο Φ.Π.Α. ή παρόμοιο έγγραφο που προοριζόταν να είναι ή μπορούσε να εκληφθεί ότι είναι τιμολόγιο Φ.Π.Α. για τη συναλλαγή με την οποία σχετίζεται η απόδειξη.

(5) Τα έγγραφα που καθορίζονται στις παραγράφους (1), (2), (3) και (4) πιο πάνω παραδίδονται μέσα σε 30 ημέρες από το χρόνο κατά τον οποίο η συναλλαγή θεωρείται ότι πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 9 του Νόμου, ή μέσα σε μεγαλύτερη περίοδο που μπορεί να επιτρέψει ο Έφορος με γραπτή ειδοποίηση στον ενδιαφερόμενο.

Περιεχόμενα τιμολογίου Φ.Π.Α.

12.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω και του Κανονισμού 14 και, εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, εγγεγραμμένο πρόσωπο που παραδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. σύμφωνα με τον Κανονισμό 11 δηλώνει σε αυτό τα εξής στοιχεία:

(α) Αναγνωριστικό αριθμό,

(β) το χρόνο της συναλλαγής,

(γ) την ημερομηνία έκδοσης του εγγράφου,

(δ) το όνομα, διεύθυνση και αριθμό εγγραφής του προμηθευτή,

(ε) το όνομα και διεύθυνση του προσώπου προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες,

(στ) το είδος της συναλλαγής με αναφορά στις ακόλουθες κατηγορίες:

(i) πώληση,

(ii) ενοικιαγορά ή παρόμοια συναλλαγή,

(iii) χρησιδάνειο,

(iv) ανταλλαγή,

(v) μίσθωση ή παραχώρηση άδειας χρήσης ή άδειας κατοχής,

(vi) πώληση με προμήθεια,

(vii) αποστολή "για σκοπούς πώλησης ή επιστροφής" ή με παρόμοιους όρους, ή

(viii) οποιοδήποτε άλλο είδος συναλλαγής που μπορεί να καθορίσει ο Έφορος με γνωστοποίηση που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας,

(ζ) επαρκή περιγραφή για αναγνώριση των αγαθών που παραδίδονται ή των υπηρεσιών που παρέχονται,

(η) για κάθε περιγραφή, την ποσότητα των αγαθών ή την έκταση των υπηρεσιών, και το συντελεστή του Φ.Π.Α. και το πληρωτέο ποσό, χωρίς το Φ.Π.Α., σε λίρες,

(θ) το ακαθάριστο συνολικό πληρωτέο ποσό, χωρίς το Φ.Π.Α., σε λίρες,

(ι) το ποσοστό οποιασδήποτε έκπτωσης τοις μετρητοίς που προσφέρεται,

(κ) κάθε συντελεστή επιβλητέου Φ.Π.Α. και το ποσό του επιβλητέου Φ.Π.Α., σε λίρες, για κάθε τέτοιο συντελεστή, και

(λ) το συνολικό ποσό του επιβλητέου Φ.Π.Α., σε λίρες.

(2) Όταν πραγματοποιείται φορολογητέα συναλλαγή που περιγράφεται στην υποπαράγραφο (γ) του εδάφιου (2) του άρθρου 9 ή στο εδάφιο (5) του άρθρου 9 του Νόμου, οποιοδήποτε δελτίο αποστολής ή παραλαβής ή παρόμοιο έγγραφο ή οποιοδήποτε αντίτυπο τέτοιου εγγράφου που εκδίδεται από τον προμηθευτή πριν το χρόνο της συναλλαγής, ανεξάρτητα από το αν περιέχει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω, δε θεωρείται ως τιμολόγιο Φ.Π.Α. νοουμένου ότι οπισθογράφεται η φράση "Αυτό δεν είναι τιμολόγιο Φ.Π.Α.".

(3) Όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο παραδίδει τιμολόγιο που περιέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στις παραγράφους (1) και (2) πιο πάνω και προσδιορίζει σε αυτό οποιαδήποτε αγαθά ή υπηρεσίες που είναι το αντικείμενο εξαιρούμενης ή υποκείμενης στο μηδενικό συντελεστή συναλλαγής, διαχωρίζει επί του τιμολογίου τα αγαθά ή υπηρεσίες που είναι το αντικείμενο εξαιρούμενης, υποκείμενης στο μηδενικό συντελεστή ή άλλης συναλλαγής και δηλώνει χωριστά το ακαθάριστο συνολικό πληρωτέο ποσό σε σχέση με κάθε συναλλαγή και συντελεστή.

(4) Όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο παραδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. που σχετίζεται ολόκληρο ή μερικώς με συναλλαγή, για την οποία ο Φ.Π.Α. απαιτείται να αποδοθεί και να καταβληθεί από το πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες εκ μέρους του προμηθευτή, ο προμηθευτής δηλώνει επί του τιμολογίου το γεγονός καθώς και το ποσό του Φ.Π.Α. που αποδίδεται και καταβάλλεται.

Αλλαγή συντελεστή, πιστωτικά σημειώματα.

13. Όταν υπάρχει αλλαγή στο συντελεστή του Φ.Π.Α. που ισχύει δυνάμει του άρθρου 17 ή 18 του Νόμου ή στις περιγραφές των εξαιρούμενων ή των υποκείμενων στο μηδενικό συντελεστή συναλλαγών, και εκδόθηκε τιμολόγιο Φ.Π.Α. που σχετίζεται με συναλλαγή σε σχέση με την οποία γίνεται επιλογή δυνάμει του άρθρου 55 του Νόμου πριν να γίνει η επιλογή, το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή παραδίδει, μέσα σε 14 ημέρες από οποιαδήποτε τέτοια αλλαγή, στο πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή πιστωτικό σημείωμα με τίτλο "Πιστωτικό σημείωμα – αλλαγή συντελεστή του Φ.Π.Α." που περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

(α) Τον αναγνωριστικό αριθμό και την ημερομηνία έκδοσης του πιστωτικού σημειώματος,

(β) το όνομα, διεύθυνση και αριθμό εγγραφής του προμηθευτή,

(γ) το όνομα και διεύθυνση του προσώπου προς το οποίο γίνεται η συναλλαγή,

(δ) τον αναγνωριστικό αριθμό και την ημερομηνία έκδοσης του τιμολογίου Φ.Π.Α.,

(ε) περιγραφή επαρκή για αναγνώριση των αγαθών που παραδίδονται ή των υπηρεσιών που παρέχονται, και

(στ) το ποσό που πιστώνεται σε σχέση με το Φ.Π.Α.

Τιμολόγια λιανοπωλητών.

14.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω, εγγεγραμμένο πρόσωπο που είναι λιανοπωλητής δεν απαιτείται να παραδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α., εκτός αν του ζητηθεί από πελάτη που είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε σχέση με οποιαδήποτε συναλλαγή προς αυτόν· αλλά, σε τέτοια περίπτωση, αν, και μόνο αν, η αντιπαροχή για τη συναλλαγή δεν υπερβαίνει τις πενήντα λίρες, το τιμολόγιο Φ.Π.Α. απαιτείται να περιέχει μόνο τα ακόλουθα στοιχεία:

(α) Το όνομα, διεύθυνση και αριθμό εγγραφής του λιανοπωλητή,

(β) το χρόνο της συναλλαγής,

(γ) περιγραφή επαρκή για αναγνώριση των αγαθών που παραδίδονται ή των υπηρεσιών που παρέχονται,

(δ) το συνολικό πληρωτέο ποσό συμπεριλαμβανομένου και του Φ.Π.Α., και

(ε) για κάθε συντελεστή του επιβλητέου Φ.Π.Α., το συνολικό πληρωτέο ποσό συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α., και τον εφαρμοστέο συντελεστή Φ.Π.Α.

(2) Όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο παραδίδει τιμολόγιο σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό, το τιμολόγιο δεν περιέχει οποιαδήποτε αναφορά σε οποιαδήποτε εξαιρούμενη συναλλαγή.

Εξαιρέσεις.

15. Οι Κανονισμοί 11, 12, 13 και 14 δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες συναλλαγές που πραγματοποιούνται στη Δημοκρατία:

(α) Οποιαδήποτε συναλλαγή υποκείμενη στο μηδενικό συντελεστή,

(β) οποιαδήποτε συναλλαγή για την οποία ισχύουν κανονισμοί που εκδίδονται σύμφωνα με το εδάφιο 7 του άρθρου 20 του Νόμου,

(γ) οποιαδήποτε συναλλαγή επί της οποίας επιβάλλεται Φ.Π.Α. παρ' όλο ότι δεν πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής, ή

(δ) οποιαδήποτε συναλλαγή για την οποία εφαρμόζονται κανονισμοί που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 40 του Νόμου.

ΜΕΡΟΣ IV — ΑΠΟΔΟΣΗ, ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ

Ερμηνεία.

16. Στο παρόν Μέρος—

"αρνητική εγγραφή" σημαίνει καταχώρηση στο λογαριασμό Φ.Π.Α. ποσού ως αρνητικό ποσό·

"αύξηση της αντιπαροχής" σημαίνει αύξηση της αντιπαροχής η οποία οφείλεται σε συναλλαγή που πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο και η οποία αποδεικνύεται με βάση πιστωτικό ή χρεωστικό σημείωμα ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που έχει το ίδιο αποτέλεσμα και η φράση "μείωση της αντιπαροχής" ερμηνεύεται αναλόγως·

"αφερέγγυο πρόσωπο" σημαίνει—

(α) φυσικό πρόσωπο που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση·

(β) εταιρεία σε σχέση με την οποία έχει διοριστεί παραλήπτης ή διαχειριστής ή εκκαθαριστής·

"θετική εγγραφή" σημαίνει καταχώρηση στο λογαριασμό Φ.Π.Α. ποσού ως θετικό ποσό·

"μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α.", "μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α." και "λογαριασμός Φ.Π.Α." έχουν την έννοια που αποδίδεται στους όρους αυτούς από τον Κανονισμό 23.

Υποβολή φορολογικών δηλώσεων.

17.—(1) Κάθε πρόσωπο που είναι εγγεγραμμένο ή που ήταν ή απαιτείται να είναι εγγεγραμμένο οφείλει, σε σχέση με κάθε περίοδο τριμήνου ή στην περίπτωση προσώπου που είναι εγγεγραμμένο, κάθε περίοδο 3 μηνών που λήγει κατά τις ημερομηνίες που γνωστοποιούνται είτε στο πιστοποιητικό εγγραφής που εκδίδεται σε αυτό το πρόσωπο ή διαφορετικά, όχι αργότερα από τη δέκατη ημέρα μετά το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τέλος της περιόδου με την οποία σχετίζεται, να υποβάλει στον Έφορο φορολογική δήλωση σε έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στην οποία να δηλώνεται το ποσό του Φ.Π.Α. που οφείλει να καταβάλει από αυτό και η οποία να περιέχει πλήρεις πληροφορίες σε σχέση με τα άλλα θέματα που καθορίζονται στο έντυπο και δήλωση, υπογραμμένη από αυτό, ότι η φορολογική δήλωση είναι αληθής και πλήρης:

Νοείται ότι—

(α) Ο Έφορος δύναται να επιτρέψει ή να δώσει εντολή σε πρόσωπο να υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις αναφορικά με περιόδους διαρκείας ενός μηνός και να υποβάλλει τις δηλώσεις αυτές όχι αργότερα από τη δέκατη ημέρα μετά το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τέλος των περιόδων με τις οποίες σχετίζονται·

(β) η πρώτη φορολογική δήλωση αφορά την περίοδο που καθορίζεται σύμφωνα με το Πρώτο Παράρτημα κατά την οποία το πρόσωπο εγγράφηκε ή έπρεπε να εγγραφεί, και η εν λόγω περίοδος αρχίζει από εκείνη την ημερομηνία·

(γ) εάν ο Έφορος κρίνει αναγκαίο σε οποιαδήποτε περίπτωση να τροποποιήσει τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου ή την ημερομηνία κατά την οποία οποιαδήποτε περίοδος αρχίζει ή συμπληρώνεται ή μέχρι την οποία πρέπει να υποβληθεί οποιαδήποτε φορολογική δήλωση, τότε μπορεί να επιτρέψει ή να δώσει εντολή σε οποιοδήποτε πρόσωπο να υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις αναλόγως, ανεξάρτητα από το αν η περίοδος που τροποποιείται τοιουτοτρόπως έχει συμπληρωθεί ή όχι·

(δ) εάν ο Έφορος κρίνει αναγκαίο σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίπτωση, δύναται να επιτρέψει ή να δώσει εντολή σε πρόσωπο να υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις σε διεύθυνση που ορίζει ο Έφορος.

(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο προς το οποίο έδωσε εντολή ο Έφορος σύμφωνα με την επιφύλαξη της παραγράφου (1) πιο πάνω, οφείλει να συμμορφώνεται με αυτή αμέσως.

(3) Όταν για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, ο Έφορος απαιτεί συμμόρφωση από οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει του Κανονισμού 21—

(α) Η περίοδος σε σχέση με την οποία πραγματοποιούνται φορολογητέες συναλλαγές από το πρόσωπο που απέθανε ή κατέστη ανίκανο συμπληρώνεται κατά την ημέρα που προηγείται της ημερομηνίας κατά την οποία επήλθε ο θάνατος ή η ανικανότητα· και

(β) τηρουμένης της υποπαραγράφου (γ) της παραγράφου (1) πιο πάνω, η φορολογική δήλωση που υποβάλλεται εκ μέρους του προσώπου αυτού υποβάλλεται αναφορικά με την εν λόγω περίοδο όχι αργότερα από τη δέκατη ημέρα μετά το τέλος του μήνα που ακολουθεί το τέλος της περιόδου· και

(γ) η επόμενη περίοδος αρχίζει την ημέρα που ακολουθεί την ανωτέρω περίοδο και συμπληρώνεται, όπως και όλες οι μεταγενέστερες περίοδοι αρχίζουν και συμπληρώνονται, κατά τις ημερομηνίες που καθορίζονται δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω.

(4) Οποιοδήποτε πρόσωπο που—

(α) Παύει να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο, ή

(β) παύει να δικαιούται να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει των παραγράφων 9 και 10 του Πρώτου Παραρτήματος είτε οποιασδήποτε από αυτές,

εκτός αν έχει εγγραφεί άλλο πρόσωπο σε αντικατάστασή του δυνάμει του Κανονισμού 6, οφείλει να υποβάλει στον Έφορο τελική φορολογική δήλωση σε σχετικό έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας· η εν λόγω φορολογική δήλωση περιέχει πλήρεις πληροφορίες σε σχέση με τα θέματα που καθορίζονται στο έντυπο καθώς επίσης και δήλωση, υπογραμμένη, ότι η φορολογική δήλωση είναι αληθής και πλήρης και υποβάλλεται—

(α) Στην περίπτωση προσώπου που ήταν ή είναι εγγεγραμμένο, μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει η ακύρωση της εγγραφής του, και

(β) στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου προσώπου, μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο,

και σε κάθε μια από αυτές τις περιπτώσεις η φορολογική δήλωση αφορά την τελική περίοδο που συμπληρώνεται κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία και αντικαθιστά τη φορολογική δήλωση της περιόδου μέσα στην οποία εμπίπτει η εν λόγω ημερομηνία.

(5) Ο Έφορος δύναται να επιτρέψει όπως ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος σε οποιαδήποτε περίοδο, θεωρηθεί ως επιβλητέος σε μεταγενέστερη περίοδο που μπορεί να καθορίσει.

Παραδόσεις δυνάμει της παραγράφου 5 του Δεύτερου Παραρτήματος.

18. Όταν αγαθά θεωρούνται ότι παραδίδονται από υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα δυνάμει της παραγράφου 5 του Δεύτερου Παραρτήματος, ο εκπλειστηριαστής όταν είναι πώληση με πλειστηριασμό ή, όταν η πώληση δεν είναι με πλειστηριασμό, το πρόσωπο που πωλεί τα αγαθά, οφείλει, είτε είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του Νόμου είτε δεν είναι, μέσα σε 21 ημέρες από την πώληση—

(α) Να υποβάλει στον Έφορο δήλωση με τα εξής στοιχεία, δηλαδή—

(i) το όνομα και τη διεύθυνσή του και, αν είναι εγγεγραμμένος, τον αριθμό εγγραφής του,

(ii) το όνομα, τη διεύθυνση και τον αριθμό εγγραφής του προσώπου του οποίου τα αγαθά πωλήθηκαν,

(iii) την ημερομηνία της πώλησης,

(iv) την περιγραφή και ποσότητα των αγαθών που πωλήθηκαν κατά συντελεστή Φ.Π.Α., και

(v) το ποσό για το οποίο πωλήθηκαν και το ποσό του Φ.Π.Α. του επιβλητέου για κάθε συντελεστή·

(β) να καταβάλει τον οφειλόμενο Φ.Π.Α.,· και

(γ) να αποστείλει στο πρόσωπο του οποίου τα αγαθά πωλήθηκαν αντίγραφο της δήλωσης που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) πιο πάνω:

Νοείται ότι, ο εκπλειστηριαστής ή το πρόσωπο που πωλεί τα αγαθά, ανάλογα με την περίπτωση και το πρόσωπο του οποίου τα αγαθά πωλήθηκαν δεν θα περιλάβουν το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της παράδοσης των αγαθών σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που υποβάλλουν δυνάμει των παρόντων Κανονισμών.

Υπολογισμός κατά προσέγγιση του φόρου εκροών.

19. Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι πρόσωπο αδυνατεί να αποδώσει το ακριβές ποσό του φόρου εκροών του επιβλητέου σε οποιαδήποτε περίοδο, το πρόσωπο αυτό μπορεί να υπολογίσει κατά προσέγγιση μέρος του φόρου εκροών που οφείλει για την εν λόγω περίοδο, υπό τον όρο ότι το ποσό αναπροσαρμόζεται και αποδίδεται επακριβώς ως Φ.Π.Α. επιβλητέος στην επόμενη φορολογική περίοδο ή, αν το ακριβές ποσό δεν είναι ακόμη γνωστό και ο Έφορος ικανοποιείται ότι δε θα μπορούσε να εξακριβωθεί με δέουσα επιμέλεια, στη μεθεπόμενη φορολογική περίοδο.

Διεκδικήσεις φόρου εισροών.

20.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω, και εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει είτε με γνωστοποίηση που δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας είτε άλλως πως, πρόσωπο που διεκδικεί αφαίρεση φόρου εισροών δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 20 του Νόμου, τη διεκδικεί σε φορολογική δήλωση που υποβάλλει για τη φορολογική περίοδο κατά την οποία ο Φ.Π.Α. είναι επιβλητέος.

(2) Κατά το χρόνο διεκδίκησης φόρου εισροών σύμφωνα με την παράγραφο (1) πιο πάνω, το πρόσωπο οφείλει, αν η διεκδίκηση αφορά—

(α) Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, να κατέχει το έγγραφο που απαιτείται να παραδίδεται δυνάμει του Κανονισμού 11·

(β) παροχή υπηρεσιών δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 11 του Νόμου, να κατέχει το σχετικό τιμολόγιο από τον προμηθευτή· ή

(γ) εισαγωγή αγαθών ή μεταφορά αγαθών από αποθήκη αποταμίευσης,

να κατέχει τη σχετική διασάφηση για εσωτερική κατανάλωση στην οποία να αναφέρεται το πρόσωπο που διεκδικεί την αφαίρεση ως ο παραλήπτης και το ποσό του Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί της εισαγωγής των αγαθών:

Νοείται ότι, ο Έφορος μπορεί να εκδώσει οδηγία, είτε γενικά είτε σε σχέση με συγκεκριμένες περιπτώσεις ή κατηγορίες περιπτώσεων, με βάση την οποία πρόσωπο που διεκδικεί την αφαίρεση οφείλει να κατέχει, αντί του εγγράφου ή του τιμολογίου (ανάλογα με την περίπτωση) που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (α), (β) ή (γ) πιο πάνω, άλλα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία της επιβολής του Φ.Π.Α. που μπορεί να καθορίσει ο Έφορος.

(3) Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αδυνατεί να διεκδικήσει το ακριβές ποσό του φόρου εισροών που πρόκειται να αφαιρεθεί από αυτό σε οποιαδήποτε περίοδο, το πρόσωπο αυτό μπορεί να υπολογίσει κατά προσέγγιση μέρος του φόρου εισροών που μπορεί να εκπέσει για την εν λόγω περίοδο, υπό τον όρο ότι το ποσό αναπροσαρμόζεται και αποδίδεται επακριβώς ως Φ.Π.Α. αφαιρετέος στην επόμενη καθορισμένη φορολογική περίοδο ή, αν το ακριβές ποσό δεν είναι ακόμη γνωστό και ο Έφορος ικανοποιείται ότι δε θα μπορούσε να εξακριβωθεί με δέουσα επιμέλεια, στη μεθεπόμενη καθορισμένη φορολογική περίοδο.

Πρόσωπα που ενεργούν υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα.

21. Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο που υπέχει οποιεσδήποτε υποχρεώσεις δυνάμει του παρόντος Μέρους αποθάνει ή καταστεί ανίκανο και ο έλεγχος των περιουσιακών του στοιχείων περιέρχεται σε άλλο πρόσωπο, ο οποίος είναι προσωπικός αντιπρόσωπος, διαχειριστής, παραλήπτης, εκκαθαριστής ή πρόσωπο που ενεργεί υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα, το άλλο πρόσωπο οφείλει, αν το απαιτήσει ο Έφορος και ενόσω ασκεί τέτοιο έλεγχο, να συμμορφώνεται με τις εν λόγω υποχρεώσεις, υπό τον όρο ότι οποιαδήποτε υποχρέωση καταβολής Φ.Π.Α. εφαρμόζεται για το άλλο πρόσωπο στην έκταση των περιουσιακών στοιχείων του αποθανόντος ή ανίκανου προσώπου επί των οποίων ασκεί έλεγχο· και το παρόν Μέρος, και στην έκταση που προαναφέρεται το παρόν Μέρος, εφαρμόζεται αναφορικά με το άλλο πρόσωπο, με τον ίδιο τρόπο που θα εφαρμοζόταν αναφορικά με το αποθανόν ή ανίκανο πρόσωπο αν αυτό δεν είχε αποθάνει ή κηρυχθεί ανίκανο.

Αρχεία.

22.—(1) Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει για τους σκοπούς απόδοσης του Φ.Π.Α.—

(α) Να δημιουργεί και ενημερώνει για την επιχείρηση που ασκεί, λογιστικά και άλλα αρχεία στα οποία μεταξύ άλλων να περιλαμβάνονται–

(i) Κατάσταση τιμολογίων αγορών·

(ii) κατάσταση τιμολογίων πωλήσεων·

(iii) κατάσταση με στοιχεία για τις ημερήσιές του εισπράξεις (όταν χρησιμοποιεί Σχέδιο Λιανοπωλητή)·

(iv) ετήσια απογραφή των περιουσιακών του στοιχείων και αποθεμάτων της επιχείρησής του (αν υπάρχουν) που περιλαμβάνει ποσοτική καταμέτρηση και αποτίμησή τους·

(v) αρχείο για τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης που διατίθενται για ιδιωτική χρήση ή παρέχονται ως δώρα·

(vi) αρχείο σε σχέση με τις αυτοπαραδόσεις·

(vii) αρχείο για αγορές για τις οποίες δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης φόρου·

(viii) το λογαριασμό Φ.Π.Α.·

(ix) αρχείο εισαγωγών και εξαγωγών·

(x) βιβλίο ταμείου·

(β) να διατηρεί για περίοδο 7 χρόνων, εκτός αν ο Έφορος προβλέπει διαφορετικά—

(i) τα αρχεία που αναφέρονται στην παράγραφο (α) πιο πάνω·

(ii) όλα τα επιχειρηματικά του έγγραφα και αρχεία (μεταξύ των οποίων η επιχειρηματική του αλληλογραφία και αντίγραφα όλων των συμβολαίων στα οποία συμβάλλεται)·

(iii) αντίγραφα όλων των τιμολογίων και αποδείξεων είσπραξης που εκδίδει·

(iv) όλα τα ρολά ταμειακής μηχανής (αν χρησιμοποιεί)·

(v) όλα τα τιμολόγια και αποδείξεις είσπραξης που λαμβάνει·

(vi) όλες τις τελωνειακές διασαφήσεις και τα άλλα έγγραφα που σχετίζονται με εισαγωγές και εξαγωγές από αυτό·

(vii) όλα τα πιστωτικά σημειώματα, χρεωστικά σημειώματα ή άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν αύξηση ή μείωση της αντιπαροχής τα οποία λαμβάνει·

(viii) αντίγραφα όλων των πιστωτικών σημειωμάτων, χρεωστικών σημειωμάτων ή άλλων εγγράφων που αποδεικνύουν αύξηση ή μείωση της αντιπαροχής τα οποία εκδίδει·

(ix) όλες τις τραπεζικές καταστάσεις της επιχείρησής του και δελτία καταθέσεων·

(x) τους ετήσιούς του λογαριασμούς συμπεριλαμβανομένων των λογαριασμών κερδοζημιών·

(xi) πιστοποιητικά απαλλαγής από το Φ.Π.Α.·

(xii) δελτία παραγγελιών, αποστολής και παραλαβής.

(2) Ο Έφορος δύναται με οδηγίες που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να καθορίζει την μορφή των αρχείων που αναφέρονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω και τον τρόπο τήρησής τους.

(3) Ο Έφορος δύναται—

(α) Σε σχέση με εμπόριο ή επιχείρηση περιγραφής που καθορίζεται από αυτόν, ή

(β) για τους σκοπούς οποιουδήποτε σχεδίου που θεσπίζεται από ή με βάση κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του Νόμου,

να συμπληρώνει τον κατάλογο των αρχείων που απαιτούνται από την παράγραφο (1) πιο πάνω με γνωστοποίηση που δημοσιεύεται γι' αυτό το σκοπό στην Επίσημη Εφημερίδα.

Ο λογαριασμός Φ.Π.Α.

23.—(1) Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο τηρεί και ενημερώνει, σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό, λογαριασμό αποκαλούμενο ο λογαριασμός Φ.Π.Α.

(2) Ο λογαριασμός Φ.Π.Α. διαιρείται σε χωριστά μέρη που σχετίζονται με τις καθορισμένες φορολογικές περιόδους του υποκειμένου στο φόρο προσώπου και κάθε τέτοιο μέρος διαιρείται περαιτέρω σε 2 μερίδια αποκαλούμενα "το μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α." και "το μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α.".

(3) Το μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α. για κάθε καθορισμένη φορολογική περίοδο αποτελείται από—

(α) Το σύνολο του φόρου εκροών του οφειλόμενου από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για την εν λόγω περίοδο,

(β) κάθε διόρθωση ή αναπροσαρμογή στο μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α. που απαιτείται ή επιτρέπεται από τον Κανονισμό 24, 25 ή 27, και

(γ) κάθε αναπροσαρμογή στο ποσό του καταβλητέου Φ.Π.Α. από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για την εν λόγω περίοδο που απαιτείται, ή επιτρέπεται, από ή με βάση οποιουσδήποτε κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του Νόμου.

(4) Το μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. για κάθε καθορισμένη περίοδο περιέχει—

(α) Το σύνολο του φόρου εισροών του επιτρεπόμενου στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για την εν λόγω περίοδο δυνάμει του άρθρου 21 του Νόμου,

(β) κάθε διόρθωση ή αναπροσαρμογή στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. που απαιτείται ή επιτρέπεται από τον Κανονισμό 24, 25 ή 27, και

(γ) κάθε αναπροσαρμογή στο ποσό του φόρου εισροών του επιτρεπόμενου στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για την περίοδο η οποία απαιτείται, ή επιτρέπεται, με βάση οποιουσδήποτε Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του Νόμου.

Διόρθωση λαθών.

24.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω, ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει υποβάλει φορολογική δήλωση στον Έφορο με την οποία δήλωσε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό από εκείνο για το οποίο έχει υποχρέωση να καταβάλει Φ.Π.Α. ή δικαίωμα να πληρωθεί δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 20 του Νόμου.

(2) Τηρουμένης της παραγράφου (3) πιο κάτω, οποιαδήποτε δήλωση μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού σε φορολογική δήλωση όταν—

(α) Έχει παρέλθει περίοδος 3 ετών από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου για την οποία υποβλήθηκε η φορολογική δήλωση· και

(β) το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δεν έχει διορθώσει το λογαριασμό Φ.Π.Α. που τηρεί, σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό, πριν το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία η περίοδος των 3 ετών έχει παρέλθει,

αγνοείται για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού· και στις παραγράφους (4) μέχρι (8) του παρόντος Κανονισμού "δήλωση μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού" και παρόμοιες εκφράσεις ερμηνεύονται αναλόγως.

(3) Η παράγραφος (2) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται όταν—

(α) Η δήλωση μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού διαπιστώνεται αναφορικά με καθορισμένη φορολογική περίοδο που αρχίζει πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των παρόντων Κανονισμών· και

(β) η φορολογική δήλωση για την καθορισμένη φορολογική περίοδο δεν έχει υποβληθεί, και δεν απαιτείτο να υποβληθεί, πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

(4) Στον παρόντα Κανονισμό—

(α) "δήλωση μικρότερου ποσού" σημαίνει το άθροισμα—

(i) του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο δηλώθηκε περισσότερος εκπιπτόμενος φόρος εισροών σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση, και

(ii) του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο δηλώθηκε λιγότερος φόρος εκροών σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση·

(β) "δήλωση μεγαλύτερου ποσού" σημαίνει το άθροισμα—

(i) του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο δηλώθηκε λιγότερος εκπιπτόμενος φόρος εισροών σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση, και

(ii) του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο δηλώθηκε περισσότερος φόρος εκροών σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση.

(5) Όταν, σε σχέση με όλες τις δηλώσεις μεγαλύτερων ή μικρότερων ποσών που διαπιστώνονται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατά τη διάρκεια καθορισμένης φορολογικής περιόδου, η διαφορά μεταξύ—

(α) Δηλώσεων μικρότερων ποσών από εκείνα τα οποία έχει υποχρέωση να καταβάλει, και

(β) δηλώσεων μεγαλύτερων ποσών από εκείνα τα οποία έχει υποχρέωση να καταβάλει,

δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες λίρες, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μπορεί να διορθώσει το λογαριασμό Φ.Π.Α. που τηρεί, σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό.

(6) Στο μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α.—

(α) Όταν οποιοδήποτε ποσό φόρου εκροών που δηλώθηκε περισσότερο είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε ποσό φόρου εκροών που δηλώ-

θηκε λιγότερο, το ποσό της διαφοράς καταχωρείται με αρνητική καταχώρηση· ή

(β) όταν οποιοδήποτε ποσό φόρου εκροών που δηλώθηκε λιγότερο είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε ποσό φόρου εκροών που δηλώθηκε περισσότερο, το ποσό της διαφοράς καταχωρείται με θετική καταχώρηση.

(7) Στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α.—

(α) Όταν οποιοδήποτε ποσό εκπιπτόμενου φόρου εισροών που δηλώθηκε περισσότερο είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε ποσό εκπιπτόμενου φόρου εισροών που δηλώθηκε λιγότερο, το ποσό της διαφοράς καταχωρείται με αρνητική καταχώρηση· ή

(β) όταν οποιοδήποτε ποσό εκπιπτόμενου φόρου εισροών που δηλώθηκε λιγότερο είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε ποσό εκπιπτόμενου φόρου εισροών που δηλώθηκε περισσότερο, το ποσό της διαφοράς καταχωρείται με θετική καταχώρηση.

(8) Κάθε καταχώρηση που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό—

(α) Καταχωρείται σε εκείνο το μέρος του λογαριασμού Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία διαπιστώθηκαν οι δηλώσεις μεγαλύτερων ή μικρότερων ποσών σε οποιεσδήποτε προηγούμενες φορολογικές δηλώσεις·

(β) αναφέρεται στις φορολογικές δηλώσεις που αφορά, και

(γ) αναφέρεται σε οποιαδήποτε έγγραφα που σχετίζονται με τις δηλώσεις μεγαλύτερων ή μικρότερων ποσών.

(9) Όταν οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (5) πιο πάνω δεν πληρούνται, ο λογαριασμός Φ.Π.Α. δεν μπορεί να διορθωθεί δυνάμει του παρόντος Κανονισμού.

Διόρθωση με οδηγίες του Εφόρου.

25. Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει κάνει λάθος—

(α) Στην απόδοση του Φ.Π.Α., ή

(β) σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που υποβλήθηκε από αυτό,

τότε, εκτός αν προβεί σε διόρθωση του λάθους σύμφωνα με τον Κανονισμό 24, οφείλει να το διορθώνει με τον τρόπο και μέσα στο χρόνο που μπορεί να απαιτήσει ο Έφορος:

Νοείται ότι, αν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο παρέχει πληροφορίες στον Έφορο σε σχέση με το λάθος—

(i) Κατά τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου από τον Έφορο· ή

(ii) που δεν είναι πλήρεις,

τότε ο Έφορος δύναται να βεβαιώσει οποιοδήποτε οφειλόμενο φόρο δυνάμει του άρθρου 49 του Νόμου και να επιβάλει πρόσθετο φόρο δυνάμει της υποπαραγράφου (β) του εδάφιου (3) του άρθρου 45 του Νόμου.

Ανάκτηση αχρεώστητης καταβολής.

26. Οποιαδήποτε απαίτηση δυνάμει του άρθρου 51 του Νόμου υποβάλλεται γραπτώς στον Έφορο και δηλώνει το ποσό της απαίτησης και τη μέθοδο με την οποία υπολογίστηκε εκείνο το ποσό κάνοντας αναφορά στα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που έχει στην κατοχή του το πρόσωπο που υποβάλλει την απαίτηση.

Αναπροσαρμογές στα πλαίσια επιχείρησης.

27.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω, ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν—

(α) Υπάρχει αύξηση της αντιπαροχής για μια συναλλαγή, ή

(β) υπάρχει μείωση της αντιπαροχής για μια συναλλαγή,

η οποία περιλαμβάνει ποσό Φ.Π.Α. και η αύξηση ή μείωση επέρχεται ύστερα από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου μέσα στην οποία πραγματοποιήθηκε η αρχική συναλλαγή.

(2) Τηρουμένης της παραγράφου (3) πιο κάτω, ο παρών Κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε αύξηση ή μείωση της αντιπαροχής η οποία επέρχεται σε χρόνο μεγαλύτερο από 3 έτη ύστερα από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου μέσα στην οποία πραγματοποιήθηκε η αρχική συναλλαγή.

(3) Η παράγραφος (2) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται όταν—

(α) Η αύξηση ή μείωση λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια καθορισμένης φορολογικής περιόδου που αρχίζει πριν την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών· και

(β) η φορολογική δήλωση για την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία προσδίδεται ισχύς στην αύξηση ή μείωση της αντιπαροχής στα επιχειρηματικά αρχεία του υποκείμενου στο φόρο προσώπου δεν έχει υποβληθεί, και δεν απαιτείτο να υποβληθεί, πριν από την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

(4) Στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αναπροσαρμόζει το λογαριασμό Φ.Π.Α. που τηρεί, σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

(5) Εάν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είναι το πρόσωπο που παραδίδει τα αγαθά ή παρέχει τις υπηρεσίες τότε—

(α) Στην περίπτωση αύξησης της αντιπαροχής, καταχωρεί θετική καταχώρηση· ή

(β) στην περίπτωση μείωσης της αντιπαροχής, καταχωρεί αρνητική καταχώρηση,

για το σχετικό ποσό Φ.Π.Α. στο μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α. του λογαριασμού Φ.Π.Α. που τηρεί.

(6) Ο λήπτης των αγαθών ή υπηρεσιών, αν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο—

(α) Στην περίπτωση αύξησης της αντιπαροχής, καταχωρεί θετική καταχώρηση· ή

(β) στην περίπτωση μείωσης της αντιπαροχής, καταχωρεί αρνητική καταχώρηση,

για το σχετικό ποσό Φ.Π.Α. στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. του λογαριασμού Φ.Π.Α. που τηρεί.

(7) Κάθε καταχώρηση που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό, εκτός όταν εφαρμόζεται η παράγραφος (8) πιο κάτω, καταχωρείται σε εκείνο το μέρος του λογαριασμού Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία προσδίδεται ισχύς στην αύξηση ή τη μείωση της αντιπαροχής από τους επιχειρηματικούς λογαριασμούς του υποκείμενου στο φόρο προσώπου.

(8) Οποιαδήποτε καταχώρηση που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό να καταχωρηθεί στο λογαριασμό Φ.Π.Α. αφερέγγυου προσώπου καταχωρείται σε εκείνο το μέρος του λογαριασμού Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή.

(9) Οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ρυθμίζονται με βάση τους Κανονισμούς 24 και 25.

Υπολογισμός ποσών των φορολογικών δηλώσεων.

28.—(1) Όταν πρόσωπο απαιτείται από κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του Νόμου να υποβάλει φορολογική δήλωση στον Έφορο, τα ποσά που καταχωρούνται σε αυτή υπολογίζονται σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό.

(2) Στη φορολογική δήλωση και ειδικότερα στο τετράγωνο απέναντι από την αναφορά "Φ.Π.Α. οφειλόμενος αυτήν την περίοδο επί πωλήσεων και άλλων εκροών" καταχωρείται το άθροισμα όλων των ποσών που αφορούν εγγραφές στο μερίδιο του καταβλητέου Φ.Π.Α. εκείνου του μέρους του λογαριασμού Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την καθορισμένη φορολογική δήλωση.

(3) Στο τετράγωνο απέναντι από την αναφορά "Φ.Π.Α. επί αγορών και άλλων εισροών που εκπίπτει σε αυτή την περίοδο" καταχωρείται το άθροισμα όλων των ποσών που αφορούν εγγραφές στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. εκείνου του μέρους του λογαριασμού Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την καθορισμένη φορολογική περίοδο για την οποία υποβάλλεται η φορολογική δήλωση.

(4) Όταν έχει γίνει οποιαδήποτε διόρθωση και τα ποσά της φορολογικής δήλωσης υπολογίζονται σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς, τότε οποιαδήποτε τέτοια φορολογική δήλωση θεωρείται ότι διορθώνει οποιεσδήποτε προηγούμενες φορολογικές δηλώσεις για τις οποίες εφαρμόζονται οι Κανονισμοί 24 και 25.

Απόδοση και καταβολή του Φ.Π.Α.

29.—(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο που υποβάλλει φορολογική δήλωση οφείλει σε σχέση με την περίοδο με την οποία σχετίζεται η φορολογική δήλωση να αποδώσει λογαριασμό με την εν λόγω φορολογική δήλωση για—

(α) Ολόκληρο το φόρο εκροών του,

(β) ολόκληρο το Φ.Π.Α. για τον οποίο είναι υπόλογο δυνάμει του Μέρους Χ των παρόντων Κανονισμών,

και τα ποσά που καταχωρούνται στη φορολογική δήλωση υπολογίζονται με βάση τις διατάξεις των παρόντων Κανονισμών.

(2) Οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει υποχρέωση να υποβάλει φορολογική δήλωση, οφείλει να καταβάλει στον Έφορο το ποσό Φ.Π.Α. που είναι καταβλητέο σε σχέση με την περίοδο στην οποία αφορά η φορολογική δήλωση όχι αργότερα από την τελευταία ημέρα κατά την οποία απαιτείται να υποβληθεί η φορολογική δήλωση.

(3) Οι υποχρεώσεις των παραγράφων (1) ή (2) πιο πάνω δεν εφαρμόζονται όταν ο Έφορος επιτρέπει ή δίνει εντολή για διαφορετική ρύθμιση.

Προκαταβολή Φ.Π.Α.

30. Όταν ο Έφορος εκδίδει γνωστοποίηση με βάση το άρθρο 23 αναφορικά με τον τρόπο που πραγματοποιούνται οι προκαταβολές, πρόσωπο που είναι υπόχρεο να προβεί σε τέτοιες προκαταβολές οφείλει να καταβάλει επίσης οποιοδήποτε ποσό καταβλητέου Φ.Π.Α. σε σχέση με φορολογική δήλωση για οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο.

ΜΕΡΟΣ V — ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΛΙΑΝΟΠΩΛΗΤΩΝ

Ερμηνεία.

31. Στο παρόν Μέρος—

"γνωστοποίηση" σημαίνει οποιαδήποτε γνωστοποίηση ή γραπτή οδηγία που δημοσιεύεται από τον Έφορο δυνάμει του παρόντος Μέρους·

"σχέδιο" σημαίνει μέθοδο που αναφέρεται στον Κανονισμό 32.

Σχέδια λιανοπωλητών.

32.—(1) Ο Έφορος δύναται να επιτρέπει όπως η αξία των φορολογητέων συναλλαγών από λιανοπωλητή (εξαιρουμένων των συναλλαγών που υπόκεινται στο μηδενικό συντελεστή) καθορίζεται με μέθοδο που συμφωνείται μεταξύ του λιανοπωλητή και του Εφόρου ή με μέθοδο που περιγράφεται σε γνωστοποίηση που δημοσιεύεται από τον Έφορο στην Επίσημη Εφημερίδα γι' αυτό το σκοπό.

(2) Ο Έφορος δύναται να τροποποιεί τους όρους οποιασδήποτε μεθόδου με–

(α) Τη δημοσίευση νέας γνωστοποίησης,

(β) τη δημοσίευση γνωστοποίησης που τροποποιεί υφιστάμενη γνωστοποίηση, ή

(γ) προσαρμογή οποιασδήποτε μεθόδου ύστερα από συμφωνία με οποιοδήποτε λιανοπωλητή.

Εξουσία απόρριψης σχεδίου.

33. Ο Έφορος δύναται να αρνηθεί να επιτρέψει να καθορίζεται η αξία φορολογητέων συναλλαγών σύμφωνα με σχέδιο αν κρίνει ότι—

(α) Η χρήση οποιουδήποτε συγκεκριμένου σχεδίου δεν οδηγεί σε δίκαιο και λογικό υπολογισμό της αξίας κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου,

(β) είναι αναγκαίο να ενεργήσει κατά αυτό τον τρόπο για σκοπούς προστασίας των δημόσιων εσόδων, ή

(γ) ο λιανοπωλητής λογικά θα μπορούσε να αποδίδει Φ.Π.Α. σύμφωνα με Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει της υποπαραγράφου (1) της παραγράφου 1 του Δέκατου Παραρτήματος.

Χρήση ενός μόνο σχεδίου.

34. Κανένας λιανοπωλητής δε δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να χρησιμοποιεί περισσότερα του ενός σχεδίου εκτός αν προβλέπεται σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση ή το επιτρέπει με οποιοδήποτε άλλο τρόπο ο Έφορος.

Αναφορά σχεδίου επί της φορολογικής δήλωσης.

35. Οποιοσδήποτε λιανοπωλητής που χρησιμοποιεί οποιοδήποτε σχέδιο οφείλει να αναφέρει επί της φορολογικής του δήλωσης το σχέδιο που χρησιμοποιεί.

Αλλαγή σχεδίων.

36. Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, λιανοπωλητής που αποδίδει Φ.Π.Α. με βάση υπολογισμό της αξίας των φορολογητέων συναλλαγών σύμφωνα με οποιοδήποτε σχέδιο, οφείλει, ενόσω παραμένει υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, να συνεχίζει να ενεργεί με βάση το ίδιο σχέδιο για περίοδο όχι λιγότερη από ένα έτος από την υιοθέτηση του σχεδίου, και οποιαδήποτε αλλαγή από ένα σχέδιο σε άλλο γίνεται στο τέλος οποιουδήποτε πλήρους έτους που υπολογίζεται από την έναρξη της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία υιοθέτησε για πρώτη φορά το σχέδιο.

Τερματισμός χρήσης σχεδίου.

37.—(1) Ο λιανοπωλητής οφείλει να ειδοποιεί τον Έφορο πριν παύσει να αποδίδει Φ.Π.Α. με βάση τον υπολογισμό της αξίας των φορολογητέων συναλλαγών σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς.

(2) Ο λιανοπωλητής μπορεί να υποχρεωθεί να καταβάλει Φ.Π.Α. επί τόσης αναλογίας όσης κρίνει ο Έφορος δίκαιη και λογική οποιωνδήποτε ποσών οφειλόμενων προς αυτόν κατά το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία χρησιμοποίησε για τελευταία φορά το σχέδιο.

Αλλαγή στο Φ.Π.Α.

38. Όταν δυνάμει οποιουδήποτε νομοθετήματος υπάρχει αλλαγή στο Φ.Π.Α. που επιβάλλεται σε οποιαδήποτε συναλλαγή, περιλαμβανομένης αλλαγής που συνεπάγεται επιβολή ή μη επιβολή Φ.Π.Α. επί τέτοιας συναλλαγής, λιανοπωλητής που χρησιμοποιεί οποιοδήποτε σχέδιο οφείλει να λάβει τα μέτρα που σχετίζονται με εκείνο το σχέδιο τα οποία καθορίζονται σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση που εφαρμόζεται στην περίπτωσή του ή που μπορούν να συμφωνηθούν μεταξύ αυτού και του Εφόρου.

ΜΕΡΟΣ VI — ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ

Αγαθά για ιδιωτική χρήση.

39. Όταν οι υπηρεσίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (4) της παραγράφου 4 του Δεύτερου Παραρτήματος παρέχονται για οποιαδήποτε περίοδο, θεωρούνται ότι παρέχονται κατά την τελευταία ημέρα της καθορισμένης φορολογικής περιόδου του προμηθευτή, ή κάθε καθορισμένης φορολογικής περιόδου, κατά την οποία τα αγαθά καθίστανται διαθέσιμα ή χρησιμοποιούνται.

Δωρεάν παροχή υπηρεσιών.

40. Όταν υπηρεσίες που καθορίζονται σε κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του εδαφίου (4) του άρθρου 8 του Νόμου παρέχονται για οποιαδήποτε περίοδο, θεωρούνται ότι παρέχονται κατά την τελευταία ημέρα της καθορισμένης φορολογικής περιόδου του προμηθευτή, ή κάθε καθορισμένης φορολογικής περιόδου, κατά την οποία εκτελούνται οι υπηρεσίες.

Υπηρεσίες από το εξωτερικό.

41. Υπηρεσίες που θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 11 του Νόμου, θεωρούνται ότι παρέχονται όταν καταβάλλεται η πληρωμή γι' αυτές ή, αν η αντιπαροχή δεν είναι χρηματική, κατά την τελευταία ημέρα της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία εκτελούνται οι υπηρεσίες.

Παραδόσεις νερού ή οποιασδήποτε μορφής φυσικής δύναμης ή ενέργειας, θέρμανσης, ψύξης ή εξαερισμού.

42.—(1) Τηρουμένων των παραγράφων (2) και (3) πιο κάτω, παράδοση—

(α) Νερού, ή

(β) οποιασδήποτε μορφής φυσικής δύναμης ή ενέργειας, θέρμανσης, ψύξης ή εξαερισμού,

θεωρείται ότι πραγματοποιείται κάθε φορά που λαμβάνεται πληρωμή σε σχέση με την παράδοση από τον προμηθευτή, ή εκδίδεται τιμολόγιο Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την παράδοση από τον προμηθευτή, οποιοδήποτε πραγματοποιείται ενωρίτερα.

(2) Τηρουμένης της παραγράφου (3) πιο κάτω, όταν το όλο ή μέρος της αντιπαροχής για παράδοση νερού ή ηλεκτρισμού καθορίζεται ή είναι πληρωτέα περιοδικώς ή από καιρό σε καιρό, τα αγαθά θεωρούνται ότι παραδίδονται χωριστά και διαδοχικά κατά το ενωρίτερον από τα ακόλουθα χρονικά σημεία, δηλαδή—

(α) Κάθε φορά που μέρος της αντιπαροχής λαμβάνεται από τον προμηθευτή, ή

(β) κάθε φορά που ο προμηθευτής εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. που σχετίζεται με την παράδοση.

(3) Όταν χωριστές και διαδοχικές παραδόσεις όπως αναφέρονται στην παράγραφο (2) πιο πάνω, πραγματοποιούνται δυνάμει συμφωνίας που προβλέπει διαδοχικές πληρωμές, και ο προμηθευτής κατά ή περί την έναρξη οποιασδήποτε περιόδου που δεν υπερβαίνει το ένα έτος, εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. που περιέχει, επιπρόσθετα από τα στοιχεία, που καθορίζονται στον Κανονισμό 12, τα ακόλουθα στοιχεία, δηλαδή—

(α) Τις ημερομηνίες κατά τις οποίες πληρωμές δυνάμει της συμφωνίας πρόκειται να καταστούν οφειλόμενες μέσα στην εν λόγω περίοδο,

(β) το ποσό που καθίσταται πληρωτέο (χωρίς Φ.Π.Α.) κάθε ημερομηνία, και

(γ) το συντελεστή του Φ.Π.Α. που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσης του τιμολογίου Φ.Π.Α. και το ποσό του Φ.Π.Α. το επιβλητέο σύμφωνα με εκείνο το συντελεστή για κάθε τέτοια πληρωμή,

τότε τα αγαθά θεωρούνται ότι παραδίδονται χωριστά και διαδοχικά κάθε φορά που η πληρωμή σε σχέση με την παράδοση καθίσταται οφειλόμενη ή λαμβάνεται από τον προμηθευτή, οποιοδήποτε είναι ενωρίτερο.

(4) Όταν, κατά ή πριν από οποιαδήποτε από τις ημερομηνίες καθίσταται οφειλόμενη πληρωμή όπως αναφέρεται σε τιμολόγιο που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο (3) πιο πάνω, υπάρχει αλλαγή στο Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί παραδόσεων με τις οποίες σχετίζεται το τιμολόγιο, εκείνο το τιμολόγιο παύει να θεωρείται ως τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με οποιεσδήποτε τέτοιες παραδόσεις για τις οποίες πληρωμές καθίστανται οφειλόμενες μετά την αλλαγή (και που δε λαμβάνονται πριν την αλλαγή).

Αγαθά του προμηθευτή στην κατοχή του αγοραστή.

43.—(1) Εκτός των περιπτώσεων που ρυθμίζονται με βάση την παράγραφο (γ) του εδαφίου (2) του άρθρου 9 του Νόμου, όταν αγαθά παραδίδονται δυνάμει συμφωνίας με βάση την οποία ο προμηθευτής κατακρατεί την κυριότητά τους μέχρις ότου η κυριότητα των αγαθών ή μέρος τους αποκτηθεί από τον αγοραστή και υπό περιστάσεις που υποδηλώνουν ότι το όλο ή μέρος της αντιπαροχής προσδιορίζεται σε εκείνο το χρονικό σημείο, η παράδοση οποιωνδήποτε από τα αγαθά θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά την προγενέστερη των ακόλουθων ημερομηνιών:

(α) Την ημερομηνία απόκτησης της κυριότητας από τον αγοραστή με βάση τη συμφωνία,

(β) την ημερομηνία κατά την οποία τιμολόγιο Φ.Π.Α. εκδίδεται από τον προμηθευτή, ή

(γ) την ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνεται πληρωμή από τον προμηθευτή.

(2) Αν, μέσα σε 14 ημέρες από την απόκτηση της κυριότητας των αγαθών ή μέρους τους από τον αγοραστή όπως αναφέρεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω, ο προμηθευτής εκδώσει τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με αγαθά που αποκτήθηκαν από τον αγοραστή, οι διατάξεις του εδαφίου (5) του άρθρου 9 του Νόμου εφαρμόζονται για την εν λόγω παράδοση.

Κατακράτηση πληρωμών.

44. Όταν οποιαδήποτε σύμβαση για την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών προβλέπει κατακράτηση οποιουδήποτε μέρους της αντιπαροχής από πρόσωπο ενόσω εκκρεμεί πλήρης και ικανοποιητική εκτέλεση του συμβολαίου ή οποιουδήποτε μέρους του από τον προμηθευτή, τότε τα αγαθά ή οι υπηρεσίες (ανάλογα με την περίπτωση) θεωρούνται ότι παραδίδονται ή παρέχονται χωριστά και διαδοχικά κατά τα ακόλουθα χρονικά σημεία—

(α) Το χρόνο που καθορίζεται σύμφωνα με τα εδάφια (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8) ή (11) του άρθρου 9 του Νόμου, ανάλογα με την περίπτωση, ή

(β) το προγενέστερο από τα ακόλουθα χρονικά σημεία:

(i) το χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνεται πληρωμή σε σχέση με οποιοδήποτε μέρος της αντιπαροχής που έχει κατακρατηθεί δυνάμει των όρων της συμφωνίας, ή

(ii) το χρόνο κατά τον οποίο ο προμηθευτής εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. που σχετίζεται με τέτοιο μέρος.

Συνεχείς παροχές υπηρεσιών.

45.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω, όταν παρέχονται υπηρεσίες για ορισμένη περίοδο έναντι αντιπαροχής το όλο ή μέρος της οποίας καθορίζεται ή είναι πληρωτέο περιοδικώς ή από καιρό σε καιρό, οι υπηρεσίες αυτές θεωρούνται ότι παρέχονται χωριστά και διαδοχικά κατά το προγενέστερο από τα ακόλουθα χρονικά σημεία—

(α) Όταν λαμβάνεται πληρωμή από τον προμηθευτή σε σχέση με τις παροχές, ή

(β) όταν ο προμηθευτής εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. αναφορικά με τις παροχές.

(2) Όταν χωριστές και διαδοχικές παροχές υπηρεσιών που περιγράφονται στην παράγραφο (1) πιο πάνω πραγματοποιούνται δυνάμει συμφωνίας που προβλέπει διαδοχικές πληρωμές, και ο προμηθευτής κατά ή πριν την έναρξη οποιασδήποτε περιόδου που δεν υπερβαίνει το ένα έτος, εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. που περιέχει, επιπρόσθετα από τα στοιχεία που καθορίζονται στον Κανονισμό 12, τα ακόλουθα στοιχεία, δηλαδή—

(α) Τις ημερομηνίες κατά τις οποίες πληρωμές δυνάμει της συμφωνίας καθίστανται οφειλόμενες μέσα στην περίοδο,

(β) το ποσό που καθίσταται πληρωτέο (χωρίς Φ.Π.Α.) σε κάθε τέτοια ημερομηνία, και

(γ) το συντελεστή του Φ.Π.Α. που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσης του τιμολογίου Φ.Π.Α. και το ποσό του Φ.Π.Α. του επιβλητέου σύμφωνα με εκείνο το συντελεστή για κάθε τέτοια πληρωμή,

τότε οι υπηρεσίες θεωρούνται ότι παρέχονται χωριστά και διαδοχικά κάθε φορά που η πληρωμή σε σχέση με αυτές καθίσταται οφειλόμενη ή λαμβάνεται από τον προμηθευτή, οποιοδήποτε από τα δύο επέρχεται ενωρίτερα.

(3) Όταν, κατά ή πριν από οποιαδήποτε από τις ημερομηνίες που η πληρωμή καθίσταται οφειλόμενη όπως αναφέρεται σε τιμολόγιο που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο (2) πιο πάνω, υπάρχει αλλαγή στο Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί παροχών με τις οποίες σχετίζεται το τιμολόγιο, εκείνο το τιμολόγιο παύει να θεωρείται ως τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με οποιεσδήποτε τέτοιες παροχές για τις οποίες πληρωμές καθίστανται οφειλόμενες μετά την αλλαγή (και που δεν λαμβάνονται πριν την αλλαγή).

Περιοδικές πληρωμές για παροχή υπηρεσιών.

46. Όταν δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί ολόκληρο το ποσό της αντιπαροχής για παροχή υπηρεσιών κατά το χρόνο που εκτελέστηκαν και στη συνέχεια η χρησιμοποίηση του οφέλους εκείνων των υπηρεσιών από πρόσωπο άλλο από τον προμηθευτή επιφέρει οποιαδήποτε πληρωμή αντιπαροχής για την παροχή αυτή η οποία—

(α) Καθορίζεται πλήρως ή μερικώς ή είναι πληρωτέα περιοδικώς ή από καιρό σε καιρό ή κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου,

(β) είναι επιπρόσθετη οποιουδήποτε ποσού, αν υπάρχει, ήδη πληρωτέου για την παροχή, και

(γ) δεν είναι πληρωμή για την οποία εφαρμόζεται ο Κανονισμός 45,

τότε περαιτέρω παροχή θεωρείται ότι πραγματοποιείται κάθε φορά που πληρωμή σε σχέση με τη χρησιμοποίηση του οφέλους εκείνων των υπηρεσιών λαμβάνεται από τον προμηθευτή ή κάθε φορά που εκδίδεται τιμολόγιο Φ.Π.Α. από τον προμηθευτή, οποιοδήποτε από τα δύο επέρχεται ενωρίτερα.

Υπηρεσίες δικηγόρων.

47. Υπηρεσίες που παρέχονται από δικηγόρο, ο οποίος ενεργεί υπό αυτή την ιδιότητα, θεωρούνται ότι παρέχονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα χρονικά σημεία επέρχεται ενωρίτερα:

(α) Όταν λαμβάνεται η αμοιβή από το δικηγόρο σε σχέση με τις εν λόγω υπηρεσίες, ή

(β) όταν ο δικηγόρος εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με αυτές, ή

(γ) την ημέρα που ο δικηγόρος παύει να ασκεί τη δικηγορία.

Παροχές υπηρεσιών στην οικοδομική βιομηχανία.

48. Όταν υπηρεσίες, ή υπηρεσίες μαζί με αγαθά, παρέχονται μέσα στα πλαίσια κατασκευής, μετατροπής, κατεδάφισης, επιδιόρθωσης ή συντήρησης οικοδομής ή οποιουδήποτε έργου πολιτικής μηχανικής δυνάμει σύμβασης που προβλέπει ότι η πληρωμή για τέτοιες παροχές γίνεται περιοδικώς ή από καιρό σε καιρό, η παροχή θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα κατά το ενωρίτερο από τα ακόλουθα χρονικά σημεία, δηλαδή—

(α) Όταν λαμβάνεται πληρωμή από τον προμηθευτή όταν η αντιπαροχή της σύμβασης είναι πλήρως χρηματική,

(β) όταν ο προμηθευτής εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α., ή

(γ) σε περίπτωση που δεν εφαρμόζονται οι υποπαραγράφοι (α) και (β) ανωτέρω, την ημέρα που ακολουθεί την περίοδο δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία εκτελέστηκαν οι υπηρεσίες.

Γενική διάταξη.

49. Όταν δυνάμει του παρόντος Μέρους των παρόντων Κανονισμών συναλλαγή θεωρείται ότι πραγματοποιείται κάθε φορά που λαμβάνεται πληρωμή (όπως και αν εκφράζεται) ή εκδίδεται τιμολόγιο, η συναλλαγή θεωρείται ότι πραγματοποιείται μόνο κατά την έκταση που καλύπτεται από την πληρωμή ή το τιμολόγιο.

Συναλλαγές που εκτείνονται μετά την αλλαγή συντελεστή κ.λ.π.

50. Το άρθρο 55 του Νόμου εφαρμόζεται ωσάν οι αναφορές στο εδάφιο (2) του εν λόγω άρθρου στα εδάφια (4), (5), (6) και (8) του άρθρου 9 του Νόμου να περιλαμβάνουν αναφορές στους Κανονισμούς 39 μέχρι 41, παραγράφους (1) μέχρι (4) του Κανονισμού 42 και στους Κανονισμούς 43 μέχρι 48 των παρόντων Κανονισμών.

ΜΕΡΟΣ VII — ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ

Ερμηνεία.

51. Στο παρόν μέρος—

"βοηθητικές μεταφορικές υπηρεσίες" σημαίνει φόρτωση, εκφόρτωση, και παρόμοιες δραστηριότητες·

"κρουαζιέρα αναψυχής" περιλαμβάνει και κρουαζιέρα που εκτελείται, πλήρως ή μερικώς για σκοπούς εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης.

Γενική Διάταξη.

52. Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, ο τόπος που πραγματοποιείται παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών καθορίζεται σύμφωνα με τους επόμενους κανονισμούς του παρόντος Μέρους.

Υπηρεσίες που αφορούν ακίνητη ιδιοκτησία.

53. Όταν παροχή υπηρεσιών συνίσταται στα εξής, δηλαδή—

(α) Στην παραχώρηση ή εκχώρηση—

(i) δικαιώματος επί ακίνητης ιδιοκτησίας, ή

(ii) άδειας κατοχής ή χρήσης ή οποιουδήποτε άλλου συμβατικού δικαιώματος ασκούμενου επί ή σε σχέση με ακίνητη ιδιοκτησία·

(β) σε οποιεσδήποτε εργασίες κατασκευής, κατεδάφισης, μετατροπής, ανακατασκευής, αλλαγής, επέκτασης, επιδιόρθωσης ή συντήρησης οικοδομής ή έργου πολιτικής μηχανικής·

(γ) σε υπηρεσίες που παρέχονται από κτηματομεσίτες, εκπλειστηριαστές, αρχιτέκτονες ή πρόσωπα των οποίων οι υπηρεσίες συνδέονται στενά με θέματα που αφορούν ακίνητη ιδιοκτησία,

τότε η παροχή θεωρείται ότι πραγματοποιείται στο μέρος που βρίσκεται η ακίνητη ιδιοκτησία στην οποία αφορά η παροχή.

Μεταφορά.

54. Υπηρεσίες που συνίστανται αποκλειστικά σε μεταφορά επιβατών ή αγαθών θεωρούνται ότι παρέχονται στη χώρα στην οποία πραγματοποιείται η μεταφορά, και μόνο κατά την έκταση που πραγματοποιείται σε εκείνη τη χώρα.

Υπηρεσίες παρεπόμενες της μεταφοράς.

55. Οποιεσδήποτε—

(α) Υπηρεσίες παρέχονται ή αγαθά παραδίδονται ως μέρος κρουαζιέρας αναψυχής· ή

(β) υπηρεσίες που αποτελούνται από μεταφορά οποιασδήποτε αποσκευής ή μηχανοκίνητου οχήματος, που συνοδεύεται από επιβάτη,

θεωρούνται ότι παρέχονται ή παραδίδονται στο ίδιο μέρος που θεωρείται ότι παρέχεται η μεταφορά του επιβάτη (είτε θα θεωρούνταν διαφορετικά ότι παρέχονται χωριστά είτε όχι)· και, για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, κρουαζιέρα αναψυχής θεωρείται ως μεταφορά επιβατών.

Βοηθητικές υπηρεσίες.

56. Όταν παροχή αποτελείται από βοηθητικές μεταφορικές υπηρεσίες, θεωρείται ότι πραγματοποιείται εκεί όπου εκτελούνται υλικώς οι υπηρεσίες.

Υπηρεσίες διαμεσολαβητών.

57. Όταν υπηρεσίες συνίστανται σε διαμεσολάβηση για πραγματοποίηση συναλλαγής ή οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα που σκοπεί να διευκολύνει την πραγματοποίηση τέτοιας συναλλαγής, εκτός συναλλαγής που περιγράφεται στον Κανονισμό 56 ή 59, οι υπηρεσίες αυτές θεωρούνται ότι παρέχονται στον ίδιο τόπο όπου θεωρείται ότι πραγματοποιείται η συναλλαγή.

Υπηρεσίες που παρέχονται εκεί όπου εκτελούνται.

58. Όταν παροχή υπηρεσίας αποτελείται από—

(α) Πολιτιστικές, καλλιτεχνικές, αθλητικές, επιστημονικές, εκπαιδευτικές ή ψυχαγωγικές υπηρεσίες·

(β) υπηρεσίες που αφορούν εκθέσεις, διασκέψεις ή συνεδριάσεις·

(γ) υπηρεσίες βοηθητικές προς, οποιαδήποτε υπηρεσία που περιγράφεται στις παραγράφους (α) και (β) πιο πάνω συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών οργάνωσης·

(δ) πραγματογνωμοσύνη ή από εργασία που εκτελείται επί οποιωνδήποτε αγαθών,

θεωρείται ότι πραγματοποιείται εκεί όπου εκτελούνται υλικώς οι υπηρεσίες.

Υπηρεσίες που παρέχονται εκεί που λαμβάνονται.

59. Όταν η συναλλαγή αποτελείται από οποιεσδήποτε υπηρεσίες που περιγράφονται στις παραγράφους 1 μέχρι 9 στο Τρίτο Παράρτημα και ο λήπτης της υπηρεσίας ανήκει σε χώρα άλλη από τη Δημοκρατία, η υπηρεσία θεωρείται ότι πραγματοποιείται εκεί όπου ανήκει ο λήπτης.

Μίσθωση μεταφορικών μέσων, μίσθωση αγαθών, τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

60.—(1) Όταν παροχή υπηρεσιών αποτελείται από—

(α) Τη μίσθωση οποιωνδήποτε μεταφορικών μέσων, ή

(β) υπηρεσίες που περιγράφονται στις παραγράφους 8 ή 9 του Τρίτου Παραρτήματος,

και οι εν λόγω υπηρεσίες θα θεωρούνταν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο παρών Κανονισμός, ότι παρέχονται στη Δημοκρατία, δε θεωρούνται ότι παρέχονται στη Δημοκρατία κατά την έκταση που η ουσιαστική χρήση και απόλαυση των υπηρεσιών πραγματοποιείται εκτός της Δημοκρατίας.

(2) Όταν παροχή υπηρεσιών αποτελείται από—

(α) Τη μίσθωση οποιωνδήποτε μεταφορικών μέσων, ή

(β) υπηρεσίες που περιγράφονται στις παραγράφους 8 ή 9 του Τρίτου Παραρτήματος,

και οι εν λόγω υπηρεσίες θα θεωρούνταν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο παρών Κανονισμός, ότι παρέχονται σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας, θεωρούνται ότι παρέχονται στη Δημοκρατία κατά την έκταση που η ουσιαστική χρήση και απόλαυση των υπηρεσιών πραγματοποιείται στη Δημοκρατία.

Δικαίωμα σε υπηρεσίες.

61.—(1) Ο τόπος παροχής δικαιώματος σε υπηρεσίες είναι ο ίδιος με τον τόπο παροχής των υπηρεσιών στις οποίες αφορά το δικαίωμα (είτε ασκείται το δικαίωμα είτε όχι).

(2) Η αναφορά σε δικαίωμα σε υπηρεσίες στην παράγραφο (1) πιο πάνω περιλαμβάνει αναφορά σε οποιοδήποτε δικαίωμα, επιλογή ή προτεραιότητα σε σχέση με την παροχή υπηρεσιών και στην παροχή οποιουδήποτε οφέλους που προκύπτει από οποιοδήποτε δικαίωμα σε υπηρεσίες.

ΜΕΡΟΣ VIII — ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΡΟΩΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ

Ερμηνεία.

62.—(1) Στο παρόν Μέρος—

(α) "ειδική φορολογική περίοδος" σημαίνει κάθε μια από διαδοχικές περιόδους του ίδιου μήκους όπως την επόμενη καθορισμένη φορολογική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους 3 μήνες, και—

(i) η τελευταία τέτοια περίοδος τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη εκείνης της επόμενης καθορισμένης φορολογικής περιόδου, και

(ii) η πρώτη τέτοια περίοδος αρχίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της εγγραφής που καθορίζεται σύμφωνα με το Πρώτο Παράρτημα και τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη της δεύτερης τέτοιας περιόδου·

(β) "εξαιρούμενος φόρος εισροών" σημαίνει—

(i) φόρο εισροών, ή την αναλογία φόρου εισροών, που είναι αποδοτέος σε εξαιρούμενες συναλλαγές σύμφωνα με τη μέθοδο που χρησιμοποιείται δυνάμει του Κανονισμού 64, ή με μέθοδο που εγκρίθηκε ή που δόθηκαν οδηγίες να χρησιμοποιείται δυνάμει του Κανονισμού 65 ανάλογα με την περίπτωση, και

(ii) φόρο εισροών, ή αναλογία φόρου εισροών, που είναι αποδοτέος σε συναλλαγές εκτός της Δημοκρατίας που θα ήταν εξαιρούμενες αν πραγματοποιούνταν στη Δημοκρατία, σύμφωνα με την έκταση κατά την οποία τα αγαθά ή οι υπηρεσίες επί των οποίων επιβλήθηκε ο Φ.Π.Α. χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση τέτοιων συναλλαγών ή σύμφωνα με μέθοδο που εγκρίθηκε ή που δόθηκαν οδηγίες να χρησιμοποιείται δυνάμει του Κανονισμού 65, ανάλογα με την περίπτωση·

(γ) "καθορισμένη φορολογική περίοδος" σημαίνει—

(i) καθορισμένη φορολογική περίοδο όπως εκείνη που αναφέρεται στον Κανονισμό 17, ή

(ii) ειδική φορολογική περίοδο, όταν η πρώτη καθορισμένη φορολογική περίοδος θα ήταν 6 μήνες ή μεγαλύτερη, νοουμένου ότι αυτή η παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν η αναφορά σε καθορισμένη φορολογική περίοδο χρησιμοποιείται μόνο για να αναγνωριστεί συγκεκριμένη φορολογική δήλωση·

(δ) "περίοδος εγγραφής" υποκείμενου στο φόρο προσώπου σημαίνει την περίοδο που αρχίζει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της εγγραφής που καθορίζεται σύμφωνα με το Πρώτο Παράρτημα και τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη του πρώτου φορολογικού του έτους·

(ε) το "φορολογικό έτος" υποκείμενου στο φόρο προσώπου σημαίνει—

(i) την πρώτη περίοδο 12 ημερολογιακών μηνών που αρχίζει την πρώτη ημέρα του Απρίλη, Μαΐου ή Ιουνίου, σύμφωνα με τις καθορισμένες φορολογικές περιόδους που καθορίστηκαν γι' αυτό το πρόσωπο, την αμέσως ακολουθούσα την ημερομηνία έναρξη ισχύος της εγγραφής του που καθορίζεται σύμφωνα με το Πρώτο Παράρτημα, ή

(ii) οποιαδήποτε μεταγενέστερη περίοδο 12 ημερολογιακών μηνών που αρχίζει την ημέρα που ακολουθεί το τέλος του πρώτου ή οποιουδήποτε μεταγενέστερου φορολογικού του έτους,

ο Έφορος όμως δύναται να εγκρίνει ή να δώσει οδηγία ότι φορολογικό έτος θα είναι περίοδος άλλη από 12 ημερολογιακούς μήνες ή ότι θα αρχίζει από ημέρα άλλη από εκείνη που καθορίζεται σύμφωνα με τις υποπαραγράφους (i) ή (ii) πιο πάνω.

(2) Στο παρόν Μέρος, οποιαδήποτε αναφορά σε αγαθά ή υπηρεσίες ερμηνεύεται ότι περιλαμβάνει αναφορά σε οτιδήποτε που παραδίδεται ως αγαθό ή παρέχεται ως υπηρεσία αντίστοιχα.

(3) Οι διατάξεις των παραγράφων (4), (5), (6) και (7) πιο κάτω χρησιμοποιούνται για να καθορίζεται η μεγαλύτερη περίοδος που εφαρμόζεται για υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα δυνάμει του παρόντος Μέρους.

(4) Μεγαλύτερη περίοδος εφαρμόζεται για υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε φορολογικού έτους, η οποία αντιστοιχεί με εκείνο το φορολογικό έτος εκτός αν δεν υπέστη εξαιρούμενο φόρο εισροών κατά τη διάρκεια του αμέσως προηγουμένου φορολογικού έτους ή περιόδου εγγραφής, στην οποία περίπτωση η μεγαλύτερη του περίοδος—

(α) Αρχίζει την πρώτη ημέρα της πρώτης καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών, και

(β) τελειώνει την τελευταία ημέρα εκείνου του φορολογικού έτους,

εκτός αν υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών μόνο κατά την τελευταία καθορισμένη φορολογική περίοδο του φορολογικού του έτους, στην οποία περίπτωση δεν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο μεγαλύτερη περίοδος σε σχέση με εκείνο το φορολογικό έτος.

(5) Μεγαλύτερη περίοδος εφαρμόζεται για υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών κατά τη διάρκεια της περιόδου εγγραφής του, η οποία αρχίζει την πρώτη ημέρα κατά την οποία υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών και τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη του πρώτου φορολογικού του έτους.

(6) Στην περίπτωση υποκείμενου στο φόρο προσώπου που παύει να είναι υποκείμενο στο φόρο κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης περιόδου που εφαρμόζεται γι' αυτό, εκείνη η μεγαλύτερη περίοδος τελειώνει την ημέρα που παύει να είναι υποκείμενο στο φόρο.

(7) Ο Έφορος δύναται να εγκρίνει στην περίπτωση υποκείμενου στο φόρο προσώπου που υφίσταται εξαιρούμενο φόρο εισροών, ή κατηγορίας τέτοιων προσώπων, να εφαρμόζεται μεγαλύτερη περίοδος που δεν απαιτείται να αντιστοιχεί με φορολογικό έτος.

Αφαίρεση στα πλαίσια επιχείρησης.

63. Καμιά διάταξη στο παρόν Μέρος δεν ερμηνεύεται ότι επιτρέπει σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να αφαιρέσει το όλο ή μέρος του Φ.Π.Α. επί της εισαγωγής από αυτό αγαθών ή της παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών προς αυτό όταν εκείνα τα αγαθά ή οι υπηρεσίες δε χρησιμοποιούνται ή δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από αυτό το πρόσωπο για την πραγματοποίηση συναλλαγών στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης που ασκείται από αυτό.

Απόδοση φόρου εισροών σε φορολογητέες συναλλαγές.

64.—(1) Τηρουμένου του Κανονισμού 65, το ποσό του φόρου εισροών που δικαιούται υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να αφαιρέσει προσωρινά είναι το ποσό που είναι αποδοτέο σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό.

(2) Σε σχέση με κάθε καθορισμένη φορολογική περίοδο—

(α) Αγαθά που εισάγονται από και αγαθά που παραδίδονται ή υπηρεσίες που παρέχονται προς το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατά την εν λόγω περίοδο αναγνωρίζονται για τους σκοπούς αφαίρεσης του φόρου εισροών σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (1),

(β) αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές ολόκληρος ο φόρος εισροών επί των αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από αυτό το πρόσωπο αποκλειστικά για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών,

(γ) οποιοδήποτε μέρος του φόρου εισροών επί των αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από αυτό το πρόσωπο αποκλειστικά για την πραγματοποίηση εξαιρούμενων συναλλαγών, ή για την άσκηση οποιασδήποτε δραστηριότητας άλλης από την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών, δεν αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές, και

(δ) αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές τόση αναλογία του φόρου εισροών επί των αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση τόσο φορολογητέων όσο και εξαιρούμενων συναλλαγών που αναλογεί προς το σύνολο τέτοιου φόρου εισροών όπως εκείνο που αναλογεί στην αξία των φορολογητέων συναλλαγών που πραγματοποιούνται από αυτό το πρόσωπο προς την αξία όλων των συναλλαγών που πραγματοποιούνται από αυτό κατά την εν λόγω περίοδο.

(3) Όταν υπολογίζεται η αναλογία δυνάμει της υποπαραγράφου (δ) της παραγράφου (2) πιο πάνω, εξαιρείται—

(α) Οποιοδήποτε ποσό εισπράξιμο από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε σχέση με οποιαδήποτε παράδοση κεφαλαιουχικών αγαθών που χρησιμοποιούνται από αυτό για τους σκοπούς της επιχείρησης,

(β) οποιοδήποτε ποσό εισπράξιμο από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε σχέση με οποιεσδήποτε από τις ακόλουθες περιγραφές συναλλαγών που πραγματοποιούνται από αυτό, όταν τέτοιες συναλλαγές είναι παρεπόμενες σε μια ή περισσότερες των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων—

(i) οποιαδήποτε συναλλαγή που εμπίπτει στο Όγδοο Παράρτημα,

(ii) οποιαδήποτε παροχή υπηρεσίας που εμπίπτει στην παράγραφο 3 του Πίνακα Β του Έβδομου Παραρτήματος,

(γ) εκείνο το μέρος της αξίας οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών επί της οποίας δεν είναι επιβλητέος φόρος εκροών δυνάμει οποιωνδήποτε κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του εδάφιου (7) του άρθρου 20 του Νόμου εκτός αν τα αγαθά έχουν εισαχθεί από, ή παραδοθεί προς, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο με σκοπό την πώλησή τους, και

(δ) η αξία οποιασδήποτε συναλλαγής την οποία, δυνάμει οποιασδήποτε διάταξης του Νόμου, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο πραγματοποιεί προς τον εαυτό του.

(4) Η αναλογία που υπολογίζεται για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (δ) της παραγράφου (2) πιο πάνω εκφράζεται ως ποσοστό και, αν εκείνο το ποσοστό δεν είναι πλήρης αριθμός, στρογγυλεύεται στον επόμενο πλήρη αριθμό.

Χρήση άλλων μεθόδων.

65.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο κάτω και του Κανονισμού 66, ο Έφορος δύναται να εγκρίνει ή να δώσει οδηγία να χρησιμοποιείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέθοδος άλλη από εκείνη που καθορίζεται στον Κανονισμό 64.

(2) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε μέθοδο που εγκρίνεται ή για την οποία δίνεται οδηγία να χρησιμοποιείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού η οποία οδηγεί στο αντίθετο αποτέλεσμα, όταν υπολογίζεται η αναλογία οποιουδήποτε φόρου εισροών επί αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για την πραγματοποίηση και φορολογητέων και εξαιρουμένων συναλλαγών η οποία θεωρείται ως αποδοτέα σε φορολογητέες συναλλαγές, η αξία οποιασδήποτε συναλλαγής που εμπίπτει στην παράγραφο (3) του Κανονισμού 64 εξαιρείται.

(3) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που χρησιμοποιεί μέθοδο όπως εγκρίθηκε ή δόθηκε οδηγία από τον Έφορο δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω, οφείλει να συνεχίσει να χρησιμοποιεί εκείνη τη μέθοδο εκτός αν ο Έφορος εγκρίνει ή δώσει οδηγία για τον τερματισμό της χρήσης της.

(4) Οποιαδήποτε οδηγία δυνάμει της παραγράφου (1) ή (3) πιο πάνω αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία κατά την οποία ο Έφορος δίνει τέτοια οδηγία ή από μεταγενέστερη ημερομηνία που μπορεί να καθορίσει.

Καταλογισμός φόρου εισροών σε αλλοδαπές και καθορισμένες συναλλαγές.

66.—(1) Φόρος εισροών, ο οποίος επιβλήθηκε (σε) υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο επί αγαθών που εισήχθηκαν από ή αγαθών που παραδόθηκαν ή υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το πρόσωπο τα οποία χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από αυτό πλήρως ή μερικώς για την πραγματοποίηση συναλλαγών εκτός της Δημοκρατίας που θα ήταν φορολογητέες συναλλαγές αν πραγματοποιούνταν στην Δημοκρατία, αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές κατά την έκταση που τα αγαθά ή οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν τοιουτοτρόπως εκφρασμένη ως αναλογία της πλήρους χρήσης ή σκοπούμενης χρήσης.

(2) Όταν—

(α) Φόρος εισροών που περιγράφεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω, τον οποίο έχει υποστεί υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο επί αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση—

(i) τόσο παροχής που εμπίπτει στην υποπαράγραφο (δ) ή (ε) της παραγράφου 3 του Πίνακα Β του Έβδομου Παραρτήματος,

(ii) όσο και οποιασδήποτε άλλης συναλλαγής, και

(β) η παροχή που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α)(i) πιο πάνω είναι παρεπόμενη οποιασδήποτε από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του προσώπου αυτού,

τότε ο εν λόγω φόρος εισροών αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με την παράγραφο (1) πιο πάνω ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πρόνοια οποιασδήποτε μεθόδου που το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο οφείλει ή επιτρέπεται να χρησιμοποιεί δυνάμει του παρόντος Μέρους των παρόντων Κανονισμών που οδηγεί στο αντίθετο αποτέλεσμα.

(3) Για το σκοπό απόδοσης σε φορολογητέες συναλλαγές, οποιοσδήποτε φόρος εισροών που περιγράφεται στην παράγραφο (2) πιο πάνω, θεωρείται ότι είναι ο μόνος φόρος εισροών στον οποίο υποβλήθηκε το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατά την καθορισμένη φορολογική περίοδο που ο φόρος αφορά.

Απόδοση φόρου εισροών επί αυτοπαραδόσεων.

67. Όταν δυνάμει οποιασδήποτε διάταξης του Νόμου, πρόσωπο πραγματοποιεί συναλλαγή προς τον εαυτό του, ο φόρος εισροών επί εκείνης της συναλλαγής δεν είναι επιτρεπόμενος ως αποδοτέος σε εκείνη τη συναλλαγή.

Κανόνας de minimis.

68. Όταν σε οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο ή σε οποιαδήποτε μεγαλύτερη περίοδο ο εξαιρούμενος φόρος εισροών υποκείμενου στο φόρο προσώπου—

(α) Δεν υπερβαίνει συνολικά τις εκατό λίρες το μήνα κατά μέσο όρο, και

(β) δεν υπερβαίνει το ένα δεύτερο ολόκληρου του φόρου εισροών του για την περίοδο που αφορά,

τότε ολόκληρος ο φόρος εισροών για εκείνη την περίοδο θεωρείται ως αποδοτέος σε φορολογητέες συναλλαγές.

Εξαίρεση φόρου εισροών σε καθορισμένη φορολογική περίοδο.

69. Κατά την εφαρμογή του Κανονισμού 68 πιο πάνω, όταν εφαρμόζεται σε μεγαλύτερη περίοδο, τότε—

(α) οποιοσδήποτε χειρισμός εξαιρούμενου φόρου εισροών ως αποδοτέου σε φορολογητέες συναλλαγές σε οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο αγνοείται, και

(β) δε λαμβάνεται υπόψη οποιοδήποτε ποσό ή ποσά που μπορεί να είναι αφαιρετέα ή καταβλητέα δυνάμει του Κανονισμού 78.

Αναπροσαρμογή Καταλογισμού.

70.—(1) Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζεται μεγαλύτερη περίοδος έχει αποδώσει προσωρινά ποσό φόρου εισροών σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με συγκεκριμένη μέθοδο, και όταν ολόκληρος ο εξαιρούμενος φόρος εισροών στην εν λόγω περίοδο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποδοτέος σε φορολογητέες συναλλαγές δυνάμει των Κανονισμών 68 και 69, και εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, οφείλει—

(α) Να καθορίσει για τη μεγαλύτερη περίοδο το ποσό του φόρου εισροών που αποδίδεται σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με τη μέθοδο που χρησιμοποιείται στις καθορισμένες φορολογικές περιόδους,

(β) να εξακριβώσει κατά πόσο έχει δηλωθεί συνολικά μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό φόρου εισροών, έχοντας υπόψη τον προαναφερθέντα καθορισμό και το σύνολο των ποσών φόρου εισροών, αν υπάρχουν, που αφαιρέθηκαν στις φορολογικές δηλώσεις για τις καθορισμένες φορολογικές περιόδους, και

(γ) να περιλάβει οποιοδήποτε τέτοιο ποσό που δηλώθηκε σε φορολογική δήλωση για την πρώτη καθορισμένη φορολογική περίοδο την αμέσως επόμενη της μεγαλύτερης περιόδου, εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει να χρησιμοποιηθεί άλλη φορολογική δήλωση γι' αυτό το σκοπό.

(2) Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζεται μεγαλύτερη περίοδος έχει αποδώσει προσωρινά ποσό φόρου εισροών σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με συγκεκριμένη μέθοδο, και όταν ολόκληρος ο εξαιρούμενος φόρος εισροών του στην εν λόγω περίοδο μπορεί να θεωρηθεί ως αποδοτέος σε φορολογητέες συναλλαγές δυνάμει των Κανονισμών 68 και 69, οφείλει—

(α) Να υπολογίσει τη διαφορά μεταξύ του συνολικού ποσού του φόρου εισροών του για εκείνη τη μεγαλύτερη περίοδο και το σύνολο των ποσών του φόρου εισροών που αφαιρέθηκαν στις φορολογικές δηλώσεις για τις καθορισμένες φορολογικές περιόδους, και

(β) να περιλάβει οποιοδήποτε τέτοιο ποσό που δηλώθηκε λιγότερο, σε φορολογική δήλωση για την πρώτη καθορισμένη φορολογική περίοδο την αμέσως επόμενη της μεγαλύτερης περιόδου, εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει να χρησιμοποιηθεί άλλη φορολογική δήλωση γι' αυτό το σκοπό.

Αναπροσαρμογή αφαίρεσης.

71.—(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει αφαιρέσει ποσό φόρου εισροών που έχει αποδοθεί σε φορολογητέες συναλλαγές επειδή προτίθετο να χρησιμοποιήσει τα αγαθά ή τις υπηρεσίες για την πραγματοποίηση—

(α) Είτε φορολογητέων συναλλαγών,

(β) είτε και φορολογητέων και εξαιρούμενων συναλλαγών,

και κατά τη διάρκεια περιόδου 6 ετών που αρχίζει την πρώτη ημέρα της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία καθορίστηκε η απόδοση και

πριν να πραγματοποιηθεί η εν λόγω πρόθεση, χρησιμοποιεί ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες για την πραγματοποίηση μόνο εξαιρούμενων συναλλαγών ή, στην περίπτωση απόδοσης που εμπίπτει στην υποπαράγραφο (α) πιο πάνω, για την πραγματοποίηση τόσο φορολογητέων όσο και εξαιρούμενων συναλλαγών.

(2) Τηρουμένου του Κανονισμού 73 και εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, όταν εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός, το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στη φορολογική δήλωση της καθορισμένης φορολογικής περιόδου κατά την οποία τα αγαθά ή υπηρεσίες χρησιμοποιούνται ή δημιουργείται η πρόθεση να χρησιμοποιηθούν, ανάλογα με την περίπτωση, αποδίδει λογαριασμό για ποσό ίσο προς το φόρο εισροών που έχει πάψει να αποδίδεται πλέον σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με τη μέθοδο που απαιτείτο να χρησιμοποιήσει όταν αρχικά αποδόθηκε ο φόρος εισροών και καταβάλλει το ποσό αυτό στον Έφορο.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού οποιοδήποτε ζήτημα όσον αφορά τη φύση οποιασδήποτε συναλλαγής καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου και οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων εκδίδονται δυνάμει αυτού που ισχύουν κατά το χρόνο που ο φόρος εισροών αποδόθηκε την πρώτη φορά.

Αναπροσαρμογή φόρου που δεν εκπίπτει.

72.—(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο υπέστη ποσό φόρου εισροών το οποίο δεν αποδόθηκε σε φορολογητέες συναλλαγές επειδή προτίθετο να χρησιμοποιήσει τα αγαθά ή τις υπηρεσίες για την πραγματοποίηση—

(α) Είτε εξαιρούμενων συναλλαγών,

(β) είτε φορολογητέων και εξαιρούμενων συναλλαγών,

και κατά τη διάρκεια περιόδου 6 ετών που αρχίζει την πρώτη ημέρα της καθορισμένη φορολογικής περιόδου κατά την οποία καθορίστηκε η απόδοση και πριν να πραγματοποιηθεί εκείνη η πρόθεση, χρησιμοποιεί ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών ή, στην περίπτωση απόδοσης που εμπίπτει στην υποπαράγραφο (α) πιο πάνω, για την πραγματοποίηση τόσο φορολογητέων όσο και εξαιρούμενων συναλλαγών.

(2) Τηρουμένου του Κανονισμού 73, όταν εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός, και ο Έφορος λάβει αίτηση που υποβάλλεται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο σε τέτοιο τύπο και με τέτοιο τρόπο όπως ο ίδιος καθορίζει, καταβάλλει στο πρόσωπο αυτό ποσό ίσο προς το φόρο εισροών που έπρεπε να αποδοθεί σε φορολογητέες συναλλαγές σύμφωνα με τη μέθοδο που απαιτείτο να χρησιμοποιήσει αρχικά όταν αποδόθηκε ο φόρος εισροών.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, οποιοδήποτε ζήτημα ως προς τη φύση οποιασδήποτε συναλλαγής καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου και οποιωνδήποτε κανονισμών ή διαταγμάτων εκδίδονται δυνάμει αυτού που ισχύουν κατά το χρόνο που ο φόρος εισροών αποδόθηκε την πρώτη φορά.

Έκταση της χρησιμοποίησης αγαθών ή υπηρεσιών.

73.—(1) Στον παρόντα Κανονισμό και τους Κανονισμούς 71 και 72—

(α) "εξαιρούμενες συναλλαγές" περιλαμβάνει συναλλαγές εκτός της Δημοκρατίας που θα ήταν εξαιρούμενες αν πραγματοποιούνταν στο εσωτερικό της Δημοκρατίας, άλλες από συναλλαγές που εμπίπτουν στην υποπαράγραφο (β) πιο κάτω, και

(β) "φορολογητέες συναλλαγές" περιλαμβάνει τις συναλλαγές που αναφέρονται στον Κανονισμό 66.

(2) Τηρουμένου του Κανονισμού 66, όταν—

(α) εφαρμόζεται ο Κανονισμός 71 ή 72,

(β) η χρήση στην οποία τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που αφορά τίθενται ή στην οποία υπάρχει πρόθεση να τεθούν περιλαμβάνει την πραγματοποίηση οποιωνδήποτε συναλλαγών εκτός της Δημοκρατίας, και

(γ) κατά το χρόνο που το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο απαιτείτο αρχικά να αποδώσει το φόρο εισροών δεν απαιτείτο να χρησιμοποιήσει μέθοδο που εγκρίθηκε ή για την οποία δόθηκε οδηγία δυνάμει του Κανονισμού 65 ή η εν λόγω μέθοδος δεν προέβλεπε ρητά την απόδοση του φόρου εισροών που αποδόθηκε σε συναλλαγές εκτός της Δημοκρατίας,

τότε το ποσό για το οποίο το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είναι υπόχρεο να αποδώσει λογαριασμό δυνάμει του Κανονισμού 71 ή το ποσό που δικαιούται να του καταβληθεί δυνάμει του Κανονισμού 72, ανάλογα με την περίπτωση, υπολογίζεται με βάση την έκταση κατά την οποία τα αγαθά ή οι υπηρεσίες στις οποίες αφορά χρησιμοποιούνται ή υπάρχει πρόθεση να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών, εκφρασμένο ως αναλογία επί της συνολικής ή σκοπούμενης χρήσης.

Απαιτήσεις για απαλλαγή από Φ.Π.Α.

74.—(1) Τηρουμένων των παραγράφων (2) και (8) πιο κάτω, με τη λήψη απαίτησης που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο (5) πιο κάτω, ο Έφορος δύναται να εξουσιοδοτήσει υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να θεωρήσει ωσάν να ήταν φόρος εισροών—

(α) Φ.Π.Α. επί της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών προς το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο πριν την ημερομηνία από την οποία ήταν, ή απαιτείτο να είναι, εγγεγραμμένο, ή που κατεβλήθη από αυτό επί της εισαγωγής αγαθών πριν από εκείνη την ημερομηνία, για το σκοπό επιχείρησης που είτε ασκείτο ή επρόκειτο να ασκηθεί από το πρόσωπο αυτό κατά το χρόνο τέτοιας συναλλαγής ή καταβολής, και

(β) στην περίπτωση νομικού προσώπου, Φ.Π.Α. επί αγαθών που αποκτήθηκαν πριν τη σύστασή του, ή επί της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών πριν από εκείνο το χρονικό σημείο προς όφελός του ή σε σχέση με τη σύστασή του, νοουμένου ότι το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή ή το οποίο κατέβαλε Φ.Π.Α. επί της εισαγωγής—

(i) κατέστη μέλος, αξιωματούχος ή υπάλληλος του νομικού προσώπου και πληρώθηκε, ή έχει λάβει υπόσχεση να πληρωθεί, από το νομικό πρόσωπο ολόκληρο το ποσό της τιμής που κατέβαλε για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες,

(ii) δεν ήταν κατά το χρόνο της εισαγωγής ή συναλλαγής υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, και

(iii) εισήγαγε ή παρέλαβε τα αγαθά ή έλαβε τις υπηρεσίες, για τους σκοπούς επιχείρησης που πρόκειται να ασκηθεί από το νομικό πρόσωπο και δεν τα έχει χρησιμοποιήσει για οποιοδήποτε σκοπό άλλο από τέτοια επιχείρηση.

(2) Φ.Π.Α. δεν μπορεί να θεωρηθεί ως να ήταν φόρος εισροών δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω—

(α) Σε σχέση με—

(i) αγαθά που είχαν παραδοθεί ή υπηρεσίες που είχαν παρασχεθεί, ή

(ii) εκτός αν επιτρέψει διαφορετικά ο Έφορος, αγαθά που είχαν καταναλωθεί,

από το σχετικό πρόσωπο πριν την ημερομηνία κατά την οποία το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ήταν, ή απαιτείτο να είναι, εγγεγραμμένο·

(β) τηρουμένης της παραγράφου (3) πιο κάτω, σε σχέση με αγαθά που είχαν παραδοθεί προς, ή εισαχθεί από, το σχετικό πρόσωπο 3 έτη ή περισσότερα πριν την ημερομηνία από την οποία το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ήταν, ή απαιτείτο να είναι, εγγεγραμμένο·

(γ) σε σχέση με υπηρεσίες που εκτελέστηκαν επί αγαθών για τα οποία εφαρμόζεται η υποπαράγραφος (α) ή (β) πιο πάνω· ή

(δ) σε σχέση με υπηρεσίες που είχαν παρασχεθεί στο σχετικό πρόσωπο 6 μήνες ή περισσότερο πριν την ημερομηνία κατά την οποία το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ήταν, ή απαιτείτο να είναι, εγγεγραμμένο.

(3) Η υποπαράγραφος (β) της παραγράφου (2) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται όταν—

(α) Το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ήταν εγγεγραμμένο πριν την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών· και

(β) δεν υπέβαλε οποιεσδήποτε φορολογικές δηλώσεις πριν την ημερομηνία εκείνη.

(4) Στην παράγραφο (2) πιο πάνω, αναφορές στο σχετικό πρόσωπο είναι αναφορές—

(α) Στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο· ή

(β) στην περίπτωση της υποπαραγράφου (β) της παραγράφου (1) πιο πάνω, στο πρόσωπο προς το οποίο έγινε η συναλλαγή ή το οποίο εισήγαγε τα αγαθά, ανάλογα με την περίπτωση.

(5) Τηρουμένων των παραγράφων (6) και (7) πιο κάτω, απαίτηση δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω υποβάλλεται, εκτός αν επιτρέψει διαφορετικά ο Έφορος, επί της πρώτης φορολογικής δήλωσης που απαιτείται να υποβάλει το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο και, αν το απαιτήσει ο Έφορος, υποστηρίζεται από τιμολόγια και άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

(6) Όταν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ήταν εγγεγραμμένο πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος των παρόντων Κανονισμών και δεν έχει υποβάλει οποιεσδήποτε φορολογικές δηλώσεις πριν την ημερομηνία αυτή, η παράγραφος (5) πιο πάνω ισχύει εάν οι λέξεις "της πρώτης φορολογικής δήλωσης που απαιτείται να υποβάλει το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο" αντικαθίσταντο από τις λέξεις "της πρώτης φορολογικής δήλωσης που υποβάλλει το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο".

(7) Ο Έφορος δεν επιτρέπει σε πρόσωπο να υποβάλει οποιαδήποτε απαίτηση δυνάμει της παραγράφου (5) πιο πάνω με τέτοιους όρους ώστε ο Φ.Π.Α. στον οποίο αυτή αφορά να απαιτείται ωσάν να ήταν φόρος εισροών περισσότερο από 3 έτη πριν την ημερομηνία κατά την οποία η φορολογική δήλωση που απαιτείται να υποβάλει απαιτείται να υποβληθεί.

(8) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που υποβάλλει απαίτηση σύμφωνα με την παράγραφο (1) πιο πάνω οφείλει να καταρτίσει και να διατηρήσει για περίοδο που μπορεί να απαιτήσει ο Έφορος—

(α) Σε σχέση με αγαθά, λογαριασμό αποθεμάτων στον οποίο να αναγράφονται χωριστά οι ποσότητες που αγοράστηκαν, οι ποσότητες που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή άλλων αγαθών, η ημερομηνία αγοράς και η ημερομηνία και ο τρόπος μεταγενέστερων διαθέσεων και των δύο τέτοιων ποσοτήτων, και

(β) σε σχέση με υπηρεσίες, κατάλογο στον οποίο να αναγράφεται η περιγραφή τους, η ημερομηνία αγοράς και η ημερομηνία διάθεσης, αν υπάρχει.

(9) Τηρουμένης της παραγράφου (10) πιο κάτω, αν πρόσωπο που ήταν, αλλά δεν είναι πλέον, υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο υποβάλλει απαίτηση με τέτοιο τρόπο και που υποστηρίζεται από τέτοια αποδεικτικά στοιχεία που μπορεί να απαιτήσει ο Έφορος, ο Έφορος δύναται να καταβάλει στο πρόσωπο αυτό το ποσό οποιουδήποτε Φ.Π.Α. επί της παροχής υπηρεσιών προς αυτό ύστερα από την ημερομηνία από την οποία έπαυσε να είναι, ή να απαιτείται να είναι, εγγεγραμμένο και ο οποίος ήταν αποδοτέος σε οποιαδήποτε φορολογητέα συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από αυτό στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείτο από αυτό όταν ήταν, ή απαιτείτο να είναι, εγγεγραμμένο.

(10) Τηρουμένης της παραγράφου (11) πιο κάτω, καμιά απαίτηση δυνάμει της παραγράφου (9) πιο πάνω δεν μπορεί να υποβληθεί εφόσον παρήλθε διάστημα μεγαλύτερο των 3 ετών από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η παροχή υπηρεσιών.

(11) Η παράγραφος (10) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται όταν—

(α) Το πρόσωπο έπαυσε να είναι, ή έπαυσε να απαιτείται να είναι, εγγεγραμμένο πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των παρόντων Κανονισμών· και

(β) η παροχή πραγματοποιήθηκε πριν την εν λόγω ημερομηνία.

ΜΕΡΟΣ IX — ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΡΟΩΝ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Ερμηνεία.

75.—(1) Οποιεσδήποτε λέξεις ή φράσεις που χρησιμοποιούνται στο παρόν Μέρος οι οποίες ερμηνεύονται στο Μέρος VIII των παρόντων Κανονισμών έχουν, εκτός αν προκύπτει αντίθετη πρόθεση, την έννοια που τους αποδίδεται στο Μέρος εκείνο.

(2) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Μέρους σε κεφαλαιουχικό στοιχείο ερμηνεύεται ως αναφορά σε κεφαλαιουχικό στοιχείο για το οποίο εφαρμόζεται το παρόν Μέρος δυνάμει του Κανονισμού 76, το οποίο είναι στοιχείο που χρησιμοποιεί πρόσωπο (στο εξής αναφερόμενο ως "ο ιδιοκτήτης") στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης που ασκείται από αυτό, και για τους σκοπούς εκείνης της επιχείρησης, όχι όμως μόνο για το σκοπό πώλησης του στοιχείου.

Κεφαλαιουχικά στοιχεία για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

76. Τα κεφαλαιουχικά στοιχεία για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν Μέρος είναι ηλεκτρονικός υπολογιστής και μέρος ηλεκτρονικού εξοπλισμού αξίας όχι λιγότερης από είκοσι χιλιάδες λίρες που παραδίδεται προς, ή εισάγεται από, τον ιδιοκτήτη.

Περίοδος αναπροσαρμογής.

77.—(1) Η αναλογία (αν υπάρχει) του συνολικού φόρου εισροών επί κεφαλαιουχικού στοιχείου που μπορεί να αφαιρεθεί δυνάμει του Μέρους VIII υπόκειται σε αναπροσαρμογές σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους.

(2) Αναπροσαρμογές ενεργούνται για περίοδο που καθορίζεται σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους του παρόντος Κανονισμού.

(3) Η περίοδος αναπροσαρμογής που αφορά κεφαλαιουχικό στοιχείο του οποίου η περιγραφή εμπίπτει στον Κανονισμό 76 αποτελείται από 5 διαδοχικά χρονικά διαστήματα, που καθορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους (4) μέχρι (8) πιο κάτω.

(4) Τηρουμένων των παραγράφων (6), (7) και (8) πιο κάτω, το πρώτο χρονικό διάστημα που είναι εφαρμοστέο σε κεφαλαιουχικό στοιχείο καθορίζεται ως ακολούθως:

(α) Όταν ο ιδιοκτήτης είναι εγγεγραμμένο πρόσωπο κατά το χρόνο που εισάγει ή που του παραδίδεται το κεφαλαιουχικό στοιχείο, το πρώτο διάστημα αρχίζει την ημέρα της εισαγωγής ή παράδοσης και τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη του φορολογικού του έτους που ακολουθεί εκείνη την ημέρα·

(β) όταν ο ιδιοκτήτης είναι εγγεγραμμένο πρόσωπο κατά το χρόνο που θέτει ένα στοιχείο σε χρήση ως κεφαλαιουχικό στοιχείο, το πρώτο διάστημα αρχίζει την ημέρα που το θέτει σε χρήση για πρώτη φορά και συμπληρώνεται την ημέρα που προηγείται της έναρξης του φορολογικού του έτους που ακολουθεί·

(γ) όταν ο ιδιοκτήτης δεν είναι εγγεγραμμένο πρόσωπο κατά το χρόνο που χρησιμοποιεί ένα στοιχείο ως κεφαλαιουχικό στοιχείο, και μεταγενέστερα—

(i) καθίσταται εγγεγραμμένο πρόσωπο, το πρώτο διάστημα αντιστοιχεί με την περίοδο εγγραφής του, ή

(ii) περιλαμβάνεται ανάμεσα σε νομικά πρόσωπα που θεωρούνται ως μέλη συγκροτήματος δυνάμει του άρθρου 32 του Νόμου, το πρώτο διάστημα αντιστοιχεί με, ή είναι εκείνο το μέρος που ακόμη απομένει από, το τότε ισχύον φορολογικό έτος εκείνου του συγκροτήματος.

(5) Τηρουμένων των παραγράφων (6), (7) και (8) πιο κάτω, κάθε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα εφαρμοστέο σε κεφαλαιουχικό στοιχείο αντιστοιχεί με μακρύτερη περίοδο που είναι εφαρμοστέα για τον ιδιοκτήτη, ή αν δεν εφαρμόζεται μακρύτερη περίοδος γι' αυτόν, με το φορολογικό του έτος.

(6) Την πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της περιόδου αναπροσαρμογής εφαρμοστέας σε κεφαλαιουχικό στοιχείο που ο ιδιοκτήτης του στοιχείου—

(α) Ενώ είναι εγγεγραμμένο πρόσωπο, μεταγενέστερα καθίσταται μέλος συγκροτήματος δυνάμει του άρθρου 32 του Νόμου, ή

(β) παύει να είναι μέλος συγκροτήματος δυνάμει του άρθρου 32 του Νόμου (ανεξάρτητα εάν γίνεται μέλος άλλου τέτοιου συγκροτήματος στη συνέχεια), ή

(γ) μεταβιβάζει το στοιχείο στα πλαίσια της μεταβίβασης της επιχείρησής του ή μέρους της επιχείρησής του ως δρώσας οικονομικής μονάδας (άρα το στοιχείο δε θεωρείται ότι παραδίδεται)

τότε το χρονικό διάστημα που εφαρμόζεται τελειώνει την ημέρα πριν τη συμπερίληψη του ιδιοκτήτη στο συγκρότημα ή την ημέρα κατά την οποία ο ιδιοκτήτης παύει να είναι μέλος του συγκροτήματος ή μεταβιβάζει την επιχείρηση ή μέρος της επιχείρησής του (όποιο εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση), και το επόμενο διάστημα (εάν υπάρχει) το εφαρμοστέο στο κεφαλαιουχικό στοιχείο τελειώνει την αντίστοιχη ημέρα του επόμενου χρόνου.

(7) Όταν η έκταση της χρησιμοποίησης ενός κεφαλαιουχικού στοιχείου για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών δεν αλλάζει, αυτό που, ένεκα της παρούσης παραγράφου, θα ήταν το πρώτο χρονικό διάστημα και το πρώτο επόμενο διάστημα που εφαρμόζεται στο κεφαλαιουχικό στοιχείο και το συνολικό μήκος των δύο διαστημάτων δεν υπερβαίνει τους 12 μήνες, το πρώτο διάστημα που εφαρμόζεται στο κεφαλαιουχικό στοιχείο τελειώνει την ημέρα που θα τελείωνε το πρώτο επόμενο διάστημα.

(8) Όταν ο ιδιοκτήτης κεφαλαιουχικού στοιχείου το μεταβιβάζει κατά τη διάρκεια της περιόδου αναπροσαρμογής της εφαρμοστέας σ' αυτό, στα πλαίσια της μεταβίβασης της επιχείρησής του ή μέρους της επιχείρησής του ως δρώσας οικονομικής μονάδας, το χρονικό διάστημα που ισχύει κατά το χρόνο εκείνο στο κεφαλαιουχικό στοιχείο τελειώνει την ημέρα της μεταβίβασης, και κάθε μεταγενέστερο διάστημα (αν υπάρχει) εφαρμοστέο για το κεφαλαιουχικό στοιχείο τελειώνει την τελευταία ημέρα της μακρύτερης περιόδου που εφαρμόζεται για το νέο ιδιοκτήτη ή, αν δεν εφαρμόζεται μακρύτερη περίοδος, τελειώνει την ημέρα πριν την έναρξη φορολογικού έτους του νέου ιδιοκτήτη.

Μέθοδος αναπροσαρμογής.

78.—(1) Όταν σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα εφαρμοστέο σε κεφαλαιουχικό στοιχείο, η έκταση κατά την οποία χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών αυξάνεται σε σύγκριση με την έκταση κατά την οποία χρησιμοποιείτο τοιουτοτρόπως ή θα χρησιμοποιείτο κατά το χρόνο που το αρχικό δικαίωμα για έκπτωση φόρου εισροών έχει προσδιοριστεί, ο ιδιοκτήτης μπορεί να εκπέσει για εκείνο το μεταγενέστερο διάστημα ποσό που υπολογίζεται ως ακολούθως—

$$\frac{\text{ο συνολικός φόρος εισροών επί του κεφαλαιουχικού στοιχείου}}{5} \times \text{το ποσοστό αναπροσαρμογής.}$$

(2) Όταν σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα εφαρμοστέο σε κεφαλαιουχικό στοιχείο, η έκταση κατά την οποία χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών μειώνεται σε σύγκριση με την έκταση κατά την οποία χρησιμοποιείτο τοιουτοτρόπως κατά το πρώτο διάστημα το εφαρμοστέο σ' αυτό, ο ιδιοκτήτης οφείλει να καταβάλει στον Έφορο για εκείνο το μεταγενέστερο διάστημα ποσό που υπολογίζεται με τον τρόπο που περιγράφεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω.

(3) Όταν ολόκληρο το δικαίωμα του ιδιοκτήτη επί κεφαλαιουχικού αγαθού παραδίδεται από αυτόν, ή ο ιδιοκτήτης θεωρείται ότι παραδίδει κεφαλαιουχικό αγαθό δυνάμει της υποπαραγράφου (1) της παραγράφου 6 του Δεύτερου Παραρτήματος κατά τη διάρκεια διαστήματος άλλου από του τελευταίου διαστήματος του εφαρμοστέου στο κεφαλαιουχικό στοιχείο, τότε αν η παράδοση (ή η πλασματική παράδοση) του κεφαλαιουχικού αγαθού είναι—

(α) Φορολογητέα παράδοση, ο ιδιοκτήτης θεωρείται ότι χρησιμοποιεί το κεφαλαιουχικό στοιχείο για κάθε ένα από τα απομένοντα πλήρη διαστήματα τα εφαρμοστέα σ' αυτό πλήρως για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών· ή

(β) εξαιρούμενη παράδοση, ο ιδιοκτήτης θεωρείται ότι δεν χρησιμοποιεί το κεφαλαιουχικό στοιχείο για οποιοδήποτε από τα απομένοντα πλήρη διαστήματα τα εφαρμοστέα σ' αυτό για την πραγματοποίηση οποιωνδήποτε φορολογητέων συναλλαγών,

και ο ιδιοκτήτης οφείλει να υπολογίσει για κάθε ένα από τα απομένοντα πλήρη διαστήματα τα εφαρμοστέα σ' αυτό, σύμφωνα με την παράγραφο (1) ή (2) πιο πάνω, ανάλογα με την περίπτωση, τόσο ποσό όσο μπορεί να αφαιρέσει ή τόσο ποσό όσο θα είναι υπόχρεος να καταβάλει στον Έφορο, νοουμένου ότι το άθροισμα των ποσών που μπορεί να αφαιρέσει σε σχέση με κεφαλαιουχικό στοιχείο δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν υπερβαίνει το φόρο εκροών τον επιβλητέο από αυτόν επί της παράδοσης του κεφαλαιουχικού στοιχείου.

(4) Αυτή η παράγραφος εφαρμόζεται όταν το συνολικό ποσό του φόρου που έχει εκπέσει ή δύναται να εκπέσει ο ιδιοκτήτης του κεφαλαιουχικού στοι-

χείου ως αποτέλεσμα της αρχικής αφαίρεσης, οποιεσδήποτε αναπροσαρμογές έγιναν με βάση την παράγραφο (1) ή (2) πιο πάνω, και η αναπροσαρμογή η οποία, εξαιρουμένης της παρούσας παραγράφου, θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί με βάση την παράγραφο (3) πιο πάνω, θα υπερβαίνει το φόρο εκροών τον επιβλητέο από αυτόν επί της παράδοσης του κεφαλαιουχικού στοιχείου.

(5) Εκτός εάν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, όταν εφαρμόζεται η παράγραφος (4) πιο πάνω, ο ιδιοκτήτης μπορεί να αφαιρέσει, ή όπως η περίπτωση επιβάλλει, να καταβάλει στον Έφορο τέτοιο ποσό του φόρου που μπορεί να εκπέσει ίσο με το ποσό του φόρου που πρέπει να επιβάλει ο ίδιος κατά την παράδοση του αγαθού.

(6) Αν κεφαλαιουχικό στοιχείο χαθεί, κλαπεί ή καταστραφεί ολοκληρωτικά κατά την περίοδο αναπροσαρμογής που είναι εφαρμοστέα σ' αυτό, δεν ενεργείται καμιά περαιτέρω αναπροσαρμογή σε σχέση με οποιαδήποτε απομένοντα πλήρη διαστήματα εφαρμοστέα σ' αυτό.

(7) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού—

"ο συνολικός φόρος εισροών επί κεφαλαιουχικού στοιχείου" σημαίνει, σε σχέση με κεφαλαιουχικό στοιχείο που εμπίπτει στον Κανονισμό 76, το Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί της παράδοσης προς, ή της εισαγωγής από, τον ιδιοκτήτη του κεφαλαιουχικού στοιχείου, και περιλαμβάνει, σε σχέση με οποιοδήποτε κεφαλαιουχικό στοιχείο, οποιοδήποτε Φ.Π.Α. που θεωρείται ως φόρος εισροών δυνάμει του Κανονισμού 74 που αφορά το κεφαλαιουχικό στοιχείο· και για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου αναφορά στον ιδιοκτήτη ερμηνεύεται ως αναφορές στο πρόσωπο που κατέβαλε ή έπρεπε να καταβάλει συνολικό φόρο εισροών επί του κεφαλαιουχικού στοιχείου·

"το αρχικό δικαίωμα για έκπτωση" σημαίνει το δικαίωμα έκπτωσης όπως αυτό καθορίζεται στο Μέρος VIII των Κανονισμών·

"το ποσοστό αναπροσαρμογής" σημαίνει τη διαφορά (αν υπάρχει) μεταξύ της έκτασης, εκφρασμένης σε ποσοστό, κατά την οποία το κεφαλαιουχικό στοιχείο χρησιμοποιείτο ή θα χρησιμοποιηθεί για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών κατά το χρόνο που το αρχικό δικαίωμα για έκπτωση φόρου εισροών έχει προσδιοριστεί, και της έκτασης κατά την οποία χρησιμοποιείται τοιουτοτρόπως ή θεωρείται δυνάμει της παραγράφου (3) πιο πάνω ότι χρησιμοποιείται τοιουτοτρόπως στο εν λόγω μεταγενέστερο διάστημα.

(8) Τηρουμένης της παραγράφου (9) πιο κάτω, υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που διεκδικεί οποιοδήποτε ποσό δυνάμει της παραγράφου (1) πιο πάνω, ή υπόχρεο να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό δυνάμει της παραγράφου (2) πιο πάνω, οφείλει να περιλάβει το ποσό αυτό σε φορολογική δήλωση για τη δεύτερη καθορισμένη φορολογική περίοδο την αμέσως επόμενη του διαστήματος το οποίο αφορά το ποσό αυτό, νοουμένου ότι όταν τελειώνει διάστημα δυνάμει της παραγράφου (6) του Κανονισμού 77—

(α) Εξαιτίας του γεγονότος ότι ο ιδιοκτήτης του κεφαλαιουχικού στοιχείου έπαυσε να είναι μέλος συγκροτήματος δυνάμει του άρθρου 32 του Νόμου, οποιοδήποτε ποσό που διεκδικεί από τον Έφορο ή που είναι καταβλητέο σ' αυτόν (ανάλογα με την περίπτωση) σε σχέση με εκείνο το διάστημα περιλαμβάνεται σε φορολογική δήλωση εκείνου του συγκροτήματος για τη δεύτερη καθορισμένη φορολογική περίοδο ύστερα από το τέλος του φορολογικού έτους του συγκροτήματος στο οποίο το εν λόγω διάστημα εμπίπτει, ή

(β) εξαιτίας του γεγονότος ότι ο ιδιοκτήτης έχει μεταβιβάσει μέρος της επιχείρησής του ως δρώσας οικονομικής μονάδας, και παραμένει εγγεγραμμένο πρόσωπο ύστερα από τη μεταβίβαση, οποιοδήποτε ποσό που διεκδικεί από τον Έφορο ή που είναι καταβλητέο σ' αυτόν (ανάλογα με την περίπτωση) σε σχέση με εκείνο το διάστημα περιλαμβάνεται σε φορολογική του δήλωση για τη δεύτερη καθορισμένη φορολογική περίοδο ύστερα από το τέλος του φορολογικού του έτους στο οποίο το εν λόγω διάστημα εμπίπτει,

εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει να χρησιμοποιηθεί άλλη φορολογική δήλωση γι' αυτό το σκοπό.

(9) Ο Έφορος δεν επιτρέπει στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να χρησιμοποιήσει φορολογική δήλωση άλλη από εκείνη που καθορίζεται στην παράγραφο (8) πιο πάνω, στην παράγραφο (α) ή (β) της επιφύλαξης της εν λόγω παραγράφου (σε κάθε περίπτωση, "την καθορισμένη φορολογική δήλωση"), ανάλογα με την περίπτωση, εκτός αν είναι η φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο που αρχίζει μέσα σε 3 έτη από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου την οποία αφορά η καθορισμένη φορολογική δήλωση.

Εξακρίβωση της φορολογητέας χρήσης κεφαλαιουχικού στοιχείου.

79.—(1) Τηρουμένων των παραγράφων (3) και (5) του Κανονισμού 78 και των παραγράφων (2) και (3) πιο κάτω, για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, ο καταλογισμός του συνολικού φόρου εισροών επί κεφαλαιουχικού στοιχείου καθορίζεται για κάθε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα εφαρμοστέο σ' αυτό σύμφωνα με τη μέθοδο που χρησιμοποιείται δυνάμει του Μέρους VIII για εκείνο το διάστημα και η αναλογία του φόρου εισροών που καθορίζεται τοιουτοτρόπως ότι είναι καταλογιστέα σε φορολογητέες συναλλαγές, θεωρείται ότι είναι η έκταση κατά την οποία το κεφαλαιουχικό στοιχείο χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών σε εκείνο το μεταγενέστερο διάστημα.

(2) Τηρουμένης της παραγράφου 3 πιο κάτω, ο καταλογισμός του συνολικού φόρου εισροών κεφαλαιουχικού στοιχείου για τα μεταγενέστερα χρονικά διαστήματα σε σχέση με την παράγραφο (4) του Κανονισμού 78 πιο πάνω καθορίζονται με τέτοια μέθοδο η οποία συμφωνείται με τον Έφορο.

(3) Σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίπτωση ο Έφορος δύναται να επιτρέψει άλλη μέθοδο, ή να δώσει οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο εξακριβώνεται η έκταση κατά την οποία κεφαλαιουχικό στοιχείο χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση φορολογητέων συναλλαγών σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα εφαρμοστέο σ' αυτό.

ΜΕΡΟΣ Χ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Ερμηνεία.

80.—(1) Για τους σκοπούς του Κανονισμού 85 "εμπορευματοκιβώτιο" σημαίνει αντικείμενο μεταφορικού εξοπλισμού (κιβώτιο, κινητή δεξαμενή ή παρόμοιο κατασκεύασμα)—

(α) Πλήρως ή μερικώς κλειστό ώστε να αποτελεί διαμέρισμα που προορίζεται να περιέχει αγαθά,

(β) με μόνιμο χαρακτήρα και ανάλογα ανθεκτικό ώστε να είναι κατάλληλο για επαναλαμβανόμενη χρήση,

(γ) ειδικά σχεδιασμένο για να διευκολύνει τη μεταφορά αγαθών, με έναν ή περισσότερους τρόπους μεταφοράς, χωρίς ενδιάμεση επαναφόρτωση,

(δ) σχεδιασμένο για εύκολο χειρισμό, ειδικά όταν μεταφέρεται από ένα μέσο μεταφοράς σε άλλο,

(ε) σχεδιασμένο ώστε να γεμίζει και να αδειάζει εύκολα, και

(στ) που έχει εσωτερικό όγκο ενός κυβικού μέτρου ή περισσοτέρων,

και ο όρος "εμπορευματοκιβώτιο" περιλαμβάνει τα προσαρτήματα και τον εξοπλισμό του εμπορευματοκιβωτίου, τα κατάλληλα για τον τύπο του, νοουμένου ότι τέτοια προσαρτήματα και εξοπλισμός μεταφέρονται με το εμπορευματοκιβώτιο, αλλά δεν περιλαμβάνει οχήματα, προσαρτήματα ή εξαρτήματα οχημάτων ή συσκευασία.

(2) Στον Κανονισμό 84 "εξαγωγικός οίκος" σημαίνει υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο το οποίο στα πλαίσια της επιχείρησής του στη Δημοκρατία διευθετεί ή χρηματοδοτεί την εξαγωγή αγαθών.

(3) Για τους σκοπούς του Κανονισμού 86 "αρχή του εξωτερικού" σημαίνει την αρχή οποιασδήποτε χώρας εκτός από τη Δημοκρατία ή οποιοδήποτε μέρος ή τόπο σε τέτοια χώρα ή την κυβέρνηση οποιασδήποτε τέτοιας χώρας, μέρους ή τόπου.

(4) Στο παρόν Μέρος των παρόντων Κανονισμών "επισκέπτης από το εξωτερικό" σημαίνει πρόσωπο το οποίο, κατά τη διάρκεια των 2 ετών των αμέσως προηγουμένων της ημερομηνίας της παράδοσης που αναφέρεται στους Κανονισμούς 87 και 88, δεν έχει παραμείνει στη Δημοκρατία για περισσότερο από 365 ημέρες.

Νομοθετήματα που δεν εφαρμόζονται.

81. Τα ακόλουθα άρθρα του περί Τελωνείων και Φόρων καταναλώσεως Νόμου του 1967 εξαιρούνται από εκείνα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 13 του Νόμου:

(α) Το εδάφιο (5) του άρθρου 30 (διατάξεις για το δασμό επί επανεισαγόμενων εμπορευμάτων)·

(β) το άρθρο 159 (εκτίμησις εμπορευμάτων επί τω τέλει καταβολής την κατ' αξίαν πληρωτέων δασμών)·

(γ) το άρθρο 160 (επιβολή δασμού επί βιομηχανοποιημένων ή συνθέτων ειδών)·

(δ) το άρθρο 161 (επίλυσις διαφορών περί των πληρωτέων τελωνειακών δασμών)·

(ε) το άρθρο 36 (απαλλαγή εισαγόμενων κληροδοτημάτων)·

(στ) το άρθρο 37 (απαλλαγή εμπορικών δειγμάτων, ετικετών κλπ)·

(ζ) το άρθρο 38 (απαλλαγή αρχαιοτήτων, βραβείων κ.λ.π.).

Επανεισαγωγή ορισμένων αγαθών.

82.—(1) Τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία τα οποία είχαν προηγουμένως εξαχθεί από τη Δημοκρατία δεν είναι καταβλητέος αν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) Ο εισαγωγέας δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ή, αν είναι, τα αγαθά δεν εισάγονται στα πλαίσια της επιχείρησής του,

(β) τα αγαθά είχαν εξαχθεί την τελευταία φορά από τη Δημοκρατία από το πρόσωπο αυτό ή εκ μέρους του,

(γ) τα αγαθά—

(i) παραδόθηκαν στη Δημοκρατία ή εισήχθηκαν στη Δημοκρατία πριν την εξαγωγή τους, και οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. ή άλλος φόρος οφειλόμενος επί εκείνης της παράδοσης ή εισαγωγής καταβλήθηκε και δεν έχει, ούτε πρόκειται να, επιστραφεί, ή

(ii) εισάγονται από το πρόσωπο που τα κατασκεύασε,

(δ) τα αγαθά δεν εξήχθησαν απαλλαγμένα από το Φ.Π.Α. λόγω των διατάξεων μηδενικού συντελεστή των εδαφίων (6) ή (8) του άρθρου 25 του Νόμου ή Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού,

(ε) τα αγαθά δεν είχαν υποστεί επεξεργασία ή διόρθωση στο εξωτερικό, εκτός από απαραίτητες επιδιορθώσεις λειτουργίας που δεν είχαν ως αποτέλεσμα οποιαδήποτε αύξηση της αξίας των αγαθών, και

(στ) τα αγαθά—

(i) κατά το χρόνο της εξαγωγής προορίζονταν να επανεισαχθούν, ή

(ii) έχουν επιστραφεί για διόρθωση ή αντικατάσταση, ή ύστερα από απόρριψη πελάτη εκτός της Δημοκρατίας, ή διότι δεν ήταν δυνατόν να παραδοθούν σε τέτοιο πελάτη, ή

(iii) πριν να εξαχθούν ήταν σε ιδιωτική χρήση και κατοχή στη Δημοκρατία.

(2) Τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της εισαγωγής αγαθών από το εξωτερικό που είχαν προηγουμένως εξαχθεί από τη Δημοκρατία δεν είναι καταβλητέος αν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) Ο εισαγωγέας είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που εισάγει τα αγαθά στα πλαίσια της επιχείρησής του,

(β) τα αγαθά είχαν εξαχθεί την τελευταία φορά από τη Δημοκρατία από το πρόσωπο αυτό ή εκ μέρους του,

(γ) τα αγαθά δεν έχουν υποστεί επεξεργασία ή επιδιόρθωση στο εξωτερικό, εκτός από απαραίτητες επιδιορθώσεις λειτουργίας που δεν είχαν ως αποτέλεσμα οποιαδήποτε αύξηση της αξίας των αγαθών,

(δ) τα αγαθά—

(i) ανήκαν στο πρόσωπο αυτό κατά το χρόνο της εξαγωγής και έχουν παραμείνει ιδιοκτησία του, ή

(ii) ανήκαν στο πρόσωπο αυτό κατά το χρόνο της εξαγωγής και έχουν επιστραφεί ύστερα από απόρριψη από πελάτη του εξωτερικού ή διότι δεν ήταν δυνατό να παραδοθούν σε τέτοιο πελάτη,

(ε) αν τα αγαθά παραδόθηκαν στη Δημοκρατία ή εισήχθηκαν στη Δημοκρατία πριν την εξαγωγή τους, οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. ή άλλος φόρος επιβλητέος επί εκείνης της παράδοσης ή εισαγωγής αποδόθηκε και καταβλήθηκε και δεν έχει, ούτε πρόκειται να επιστραφεί.

Επανεισαγωγή αγαθών εξαχθέντων για επεξεργασία.

83. Τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της εισαγωγής αγαθών από το εξωτερικό που είχαν εξαχθεί προσωρινά από τη Δημοκρατία και επανεισάγονται αφού έχουν υποστεί επιδιόρθωση, επεξεργασία ή προσαρμογή στο εξωτερικό, ή αφού έχουν βελτιωθεί ή επανακατεργαστεί στο εξωτερικό, είναι καταβλητέος ωσάν τέτοια κατεργασία ή επεξεργασία να είχε διενεργηθεί στη Δημοκρατία, αν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) Κατά το χρόνο της εξαγωγής τα αγαθά προορίζονταν να επανεισαχθούν ύστερα από την ολοκλήρωση της κατεργασίας ή επεξεργασίας στο εξωτερικό, και

(β) η ιδιοκτησία των αγαθών δε μεταβιβάστηκε σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο κατά την εξαγωγή ή κατά το χρόνο που ήταν στο εξωτερικό.

Παραδόσεις σε εξαγωγικούς οίκους.

84. Όταν αγαθά παραδίδονται σε εξαγωγικό οίκο χωρίς να περιέρχονται κατά οποιοδήποτε χρόνο στη φυσική κατοχή του εξαγωγικού οίκου στη Δημοκρατία και—

(α) Τα αγαθά μεταφέρονται από τον προμηθευτή απευθείας σε λιμάνι ή αεροδρόμιο για άμεση φόρτωση ή σε συσκευαστή εξαγωγών για μεταφορά απευθείας σε λιμάνι ή αεροδρόμιο για άμεση φόρτωση για λογαριασμό του εξαγωγικού οίκου, και

(β) τα αγαθά εξάγονται στο εξωτερικό,

η παράδοση, τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή.

Εξαγωγή εμπορευματοκιβωτίων.

85. Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι εμπορευματοκιβώτιο πρόκειται να εξαχθεί, η παράδοσή του, τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει, υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή.

Παραδόσεις σε πρόσωπα του εξωτερικού.

86.—(1) Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) Αγαθά που προορίζονται για εξαγωγή έχουν παραδοθεί, όχι σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αλλά σε—

(i) πρόσωπο που δε διαμένει στη Δημοκρατία,

(ii) εμπορευόμενο που δεν έχει επιχειρηματική εγκατάσταση στη Δημοκρατία από την οποία πραγματοποιούνται φορολογητέες συναλλαγές, ή

(iii) αρχή του εξωτερικού, και

(β) τα αγαθά εξήχθηκαν,

η παράδοση, τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει, υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή.

(2) Ο παρών Κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση παράδοσης σε οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι μέλος του πληρώματος οποιουδήποτε πλοίου ή αεροσκάφους που αναχωρεί από τη Δημοκρατία.

Παραδόσεις σε αναχωρούντα πρόσωπα.

87. Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) Αγαθά έχουν παραδοθεί και μεταφερθεί απευθείας σε πλοίο ή αεροσκάφος εκ μέρους—

(i) μέλους του πληρώματος, που είναι επισκέπτης από το εξωτερικό, οποιουδήποτε πλοίου ή αεροσκάφους που αναχωρεί από τη Δημοκρατία με άμεσο προορισμό το εξωτερικό, ή

(ii) προσώπου που δεν είναι επισκέπτης από το εξωτερικό, το οποίο διαμένει στη Δημοκρατία για τουλάχιστον 365 ημέρες τα 2 τελευταία έτη τα αμέσως προηγούμενα της ημερομηνίας παράδοσης των εν λόγω αγαθών και το οποίο, κατά το χρόνο της εν λόγω παράδοσης, προτίθεται να αναχωρήσει από τη Δημοκρατία με άμεσο προορισμό στο εξωτερικό και να παραμείνει στο εξωτερικό για περίοδο τουλάχιστο 12 μηνών, και

(β) εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, τα αγαθά παρουσιάστηκαν στον αρμόδιο λειτουργό κατά την εξαγωγή, και

(γ) τα αγαθά εξήχθηκαν με εκείνο το πλοίο ή αεροσκάφος ή με άλλο πλοίο ή αεροσκάφος που μπορεί να επιτρέψει ο Έφορος,

τότε η παράδοση, τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή.

Παραδόσεις σε επισκέπτες.

88.—(1) Όταν ο Έφορος ικανοποιείται ότι—

(α) αγαθά έχουν παραδοθεί σε πρόσωπο που είναι επισκέπτης από το εξωτερικό και το οποίο, κατά το χρόνο της παράδοσης, είχε πρόθεση

να αναχωρήσει από τη Δημοκρατία πριν το τέλος του τρίτου μήνα που ακολουθεί εκείνο κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η παράδοση και ότι τα αγαθά οφείλει να τα πάρει μαζί του,

(β) εκτός αν επιτρέψει διαφορετικά, τα αγαθά παρουσιάστηκαν στον αρμόδιο λειτουργό κατά την εξαγωγή, και

(γ) τα αγαθά εξήχθηκαν,

τότε η παράδοση, τηρουμένων των όρων που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος, υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή.

(2) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση παράδοσης σε οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι μέλος του πληρώματος οποιουδήποτε πλοίου ή αεροσκάφους που αναχωρεί από τη Δημοκρατία.

ΜΕΡΟΣ XI — ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΕΠΙΣΦΑΛΩΝ ΧΡΕΩΝ

Ερμηνεία.

89. Στο παρόν Μέρος—

"αγοραστής" σημαίνει πρόσωπο προς το οποίο ο αιτητής έχει πραγματοποιήσει σχετική συναλλαγή·

"αιτητής" σημαίνει πρόσωπο που υποβάλει απαίτηση·

"απαίτηση" σημαίνει απαίτηση σύμφωνα με τους Κανονισμούς 91 και 93 για επιστροφή Φ.Π.Α. την οποία δικαιούται πρόσωπο δυνάμει του άρθρου 27 του Νόμου και "αιτητής" ερμηνεύεται αναλόγως·

"ασφάλεια" σημαίνει οποιαδήποτε υποθήκη, δικαίωμα επίσχεσης ή άλλη ασφάλεια·

"λογαριασμός επιστροφών για επισφαλή χρέη" έχει την έννοια που αποδίδεται στον Κανονισμό 94·

"πληρωμή" σημαίνει οποιαδήποτε πληρωμή ή μερική πληρωμή που ενεργείται από οποιοδήποτε πρόσωπο προς τον αιτητή ως αντιπαροχή για συναλλαγή ανεξάρτητα από το αν τέτοια πληρωμή εξαλείφει το χρέος του αγοραστή προς τον αιτητή ή όχι·

"σχετική συναλλαγή" σημαίνει οποιαδήποτε φορολογητέα συναλλαγή επί της οποίας βασίζεται απαίτηση.

Προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να υποβληθεί απαίτηση.

90.—(1) Τηρουμένης της παραγράφου 3 πιο κάτω, απαίτηση μπορεί να υποβληθεί μέσα σε περίοδο 4 ετών που ακολουθούν τη μεταγενέστερη των εξής—

(α) Την ημερομηνία κατά την οποία η αντιπαροχή (ή το μέρος της) που διαγράφτηκε ως επισφαλές χρέος καθίσταται οφειλόμενη και πληρωτέα στο πρόσωπο που πραγματοποίησε τη συναλλαγή ή για λογαριασμό του· και

(β) την ημερομηνία της συναλλαγής.

(2) Πρόσωπο που δικαιούται επιστροφή φόρου δυνάμει του άρθρου 27 του Νόμου, αλλά που δεν έχει υποβάλει απαίτηση μέσα στην περίοδο που καθορίζεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω θεωρείται για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους ότι έχει παύσει να έχει δικαίωμα επιστροφής φόρου.

(3) Ο παρών Κανονισμός δεν εφαρμόζεται κατά το μέτρο που η ημερομηνία που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) ή (β) της παραγράφου (1) πιο πάνω, οποιαδήποτε είναι μεταγενέστερη, εμπίπτει σε χρόνο πριν την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

Υποβολή απαίτησης στον Έφορο.

91.—(1) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει ή δώσει οδηγίες διαφορετικά, ο αιτητής υποβάλλει την απαίτησή του στον Έφορο αναφέροντας το ορθό ποσό

της επιστροφής φόρου στο τετράγωνο απέναντι από την περιγραφή "Φ.Π.Α. που διεκδικείται στην παρούσα περίοδο επί αγορών και άλλων εισροών" στη φορολογική του δήλωση για την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία καθίσταται δικαιούχος να υποβάλει την απαίτηση ή τηρουμένου του Κανονισμού 90, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη φορολογική δήλωση.

(2) Αν ο αιτητής κατά το χρόνο που καθίσταται δικαιούχος σε επιστροφή φόρου δεν απαιτείται πλέον να υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις στον Έφορο, μπορεί να υποβάλει απαίτηση στον Έφορο στον τύπο και με τον τρόπο που μπορεί να δώσει οδηγίες ο Έφορος.

Ειδοποίηση στον αγοραστή για απαίτηση.

92. Όταν ο αγοραστής είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ο αιτητής οφείλει να ειδοποιήσει τον αγοραστή γραπτώς μέσα σε 7 ημέρες από την υποβολή της απαίτησης και η ειδοποίηση περιέχει τις εξής πληροφορίες—

(α) Την ημερομηνία έκδοσης της ειδοποίησης·

(β) την ημερομηνία της απαίτησης·

(γ) την ημερομηνία και τον αριθμό οποιουδήποτε τιμολογίου Φ.Π.Α. που εκδόθηκε σε σχέση με κάθε σχετική συναλλαγή·

(δ) το ποσό της αντιπαροχής για κάθε σχετική συναλλαγή την οποία ο αιτητής έχει διαγράψει ως επισφαλές χρέος·

(ε) το ποσό της απαίτησης.

Αποδεικτικά στοιχεία για υποστήριξη της απαίτησης.

93. Εκτός αν επιτρέψει ο Έφορος διαφορετικά, ο αιτητής πριν να υποβάλει την απαίτηση, οφείλει να κατέχει σε σχέση με κάθε σχετική συναλλαγή—

(α) Αντίγραφο οποιουδήποτε τιμολογίου Φ.Π.Α. που έχει παραδοθεί σύμφωνα με το Μέρος ΙΙΙ των παρόντων Κανονισμών, ή, όταν δεν υπήρχε υποχρέωση να παραδοθεί τιμολόγιο Φ.Π.Α., έγγραφο που δείχνει το χρόνο, τη φύση και τον αγοραστή των σχετικών αγαθών και υπηρεσιών, και την αντιπαροχή γι' αυτή τη συναλλαγή·

(β) αρχεία ή οποιαδήποτε άλλα έγγραφα που δείχνουν ότι έχει αποδώσει και καταβάλει το Φ.Π.Α. επί αυτής της συναλλαγής, και

(γ) αρχεία ή οποιαδήποτε άλλα έγγραφα που δείχνουν ότι η αντιπαροχή έχει διαγραφεί στους λογαριασμούς του ως επισφαλές χρέος.

Αρχεία που απαιτούνται.

94.—(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο υποβάλλει απαίτηση στον Έφορο οφείλει να τηρεί αρχείο της εν λόγω απαίτησης.

(2) Εκτός αν επιτρέψει ο Έφορος διαφορετικά, το αρχείο που αναφέρεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω περιέχει τις εξής πληροφορίες για την κάθε απαίτηση που υποβάλλεται—

(α) Σε σχέση με κάθε συναλλαγή που αφορά σε εκείνη την απαίτηση—

(i) το ποσό του επιβλητέου Φ.Π.Α.,

(ii) την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία ο επιβλητέος Φ.Π.Α. αποδόθηκε και καταβλήθηκε στον Έφορο,

(iii) την ημερομηνία και τον αριθμό οποιουδήποτε τιμολογίου που εκδόθηκε σε σχέση με αυτή ή, όταν δεν υπάρχει τέτοιο τιμολόγιο, τέτοιες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αναγνωριστεί ο χρόνος, η φύση και ο αγοραστής, και

(iv) οποιαδήποτε πληρωμή που λήφθηκε σε σχέση με αυτή τη συναλλαγή·

(β) το ποσό που εκκρεμεί με το οποίο σχετίζεται η απαίτηση,

(γ) το ποσό της απαίτησης,

(δ) την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία υποβλήθηκε η απαίτηση, και

(ε) αντίγραφο της ειδοποίησης που απαιτείται να δοθεί σύμφωνα με τον Κανονισμό 92.

(3) Οποιαδήποτε αρχεία που δημιουργούνται σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό τηρούνται σε ενιαίο λογαριασμό γνωστό ως "λογαριασμός επιστροφών για επισφαλή χρέη".

Διατήρηση εγγράφων και αρχείων και υποχρέωση παρουσίασής τους.

95.—(1) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, ο αιτητής οφείλει να διατηρεί τα έγγραφα, τιμολόγια και αρχεία τα οποία κατέχει σύμφωνα με τους κανονισμούς 93 και 94 για περίοδο 4 ετών από την ημερομηνία υποβολής της απαίτησης.

(2) Όταν το ζητήσει εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, ο αιτητής προσάγει ή μεριμνά να προσαχθούν οποιαδήποτε τέτοια έγγραφα, τιμολόγια και αρχεία για επιθεώρηση από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο και του επιτρέπει να τα παραλάβει και να τα κατακρατήσει για λογική περίοδο.

Απόδοση πληρωμών.

96.—(1) Όταν—

(α) ο αιτητής πραγματοποίησε περισσότερες από μια συναλλαγές (είτε φορολογητέες είτε όχι) προς αγοραστή, και

(β) έλαβε πληρωμή σε σχέση με εκείνες τις συναλλαγές,

η πληρωμή αποδίδεται σε κάθε τέτοια συναλλαγή σύμφωνα με τους κανόνες που διατυπώνονται στις παραγράφους (2) και (3) πιο κάτω.

(2) Η πληρωμή αποδίδεται στη συναλλαγή που είναι η ενωρίτερη σε χρόνο και, αν δεν αποδίδεται πλήρως σε εκείνη τη συναλλαγή, μετά από αυτή σε συναλλαγές με τη σειρά των ημερομηνιών κατά τις οποίες πραγματοποιήθηκαν, όμως απόδοση δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν λογίζεται σε οποιαδήποτε συναλλαγή αν η πληρωμή προσδιορίστηκε για αυτή από τον αγοραστή κατά το χρόνο της πληρωμής και η αντιπαροχή για τη συναλλαγή καταβλήθηκε πλήρως.

(3) Όταν—

(α) η ενωρίτερη συναλλαγή και οι άλλες συναλλαγές στις οποίες θα μπορούσε να αποδοθεί ολόκληρη η πληρωμή δυνάμει του παρόντος Κανονισμού πραγματοποιούνται σε μια ημέρα, ή

(β) οι συναλλαγές στις οποίες το υπόλοιπο της πληρωμής θα μπορούσε να αποδοθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού πραγματοποιούνται σε μια ημέρα,

τότε η πληρωμή αποδίδεται στις εν λόγω συναλλαγές πολλαπλασιάζοντας, για κάθε μια συναλλαγή, το ποσό της πληρωμής που λήφθηκε επί το κλάσμα του οποίου ο αριθμητής είναι το ποσό της μη καταβληθείσας αντιπαροχής για εκείνη τη συναλλαγή και ο παρονομαστής είναι η συνολική μη καταβληθείσα αντιπαροχή για όλες τις συναλλαγές.

Επαναπαταβολή.

97.—(1) Όταν ο αιτητής—

(α) Έχει λάβει ποσό φόρου το οποίο επιστρέφεται ύστερα από απαίτηση, και

(β) είτε—

(i) μεταγενέστερα λαμβάνει πληρωμή για τη σχετική συναλλαγή, είτε

(ii) το ποσό αυτό θεωρείται πληρωμή, η οποία σύμφωνα με τον Κανονισμό 96, αποδίδεται στη σχετική συναλλαγή,

τότε οφείλει να επανακαταβάλει στον Έφορο τόσο ποσό όσο ισούται προς το ποσό της επιστροφής, ή του υπολοίπου της, πολλαπλασιαζόμενο επί το κλάσμα του οποίου αριθμητής είναι το ποσό που λήφθηκε ή αποδόθηκε τοιουτοτρόπως, και ο παρονομαστής είναι το ποσό της εκκρεμούσας αντιπαροχής.

(2) Ο αιτητής οφείλει να επανακαταβάλει στον Έφορο το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο (1) πιο πάνω αναφέροντας εκείνο το ποσό στο τετράγωνο απέναντι από την περιγραφή "Φ.Π.Α. οφειλόμενος στην παρούσα περίοδο επί πωλήσεων και άλλων εκροών" της φορολογικής του δήλωσης για την καθορισμένη φορολογική περίοδο κατά την οποία λαμβάνεται το ποσό της πληρωμής.

(3) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά, όταν ο αιτητής παραλείπει να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις οποιουδήποτε από τους Κανονισμούς 93, 94, 95 ή 96, οφείλει να επανακαταβάλει στον Έφορο το ποσό που του επιστράφηκε ύστερα από την απαίτηση την οποία αφορά η παράλειψη συμμόρφωσης· και οφείλει να επανακαταβάλει το ποσό αναφέροντας εκείνο το ποσό στο τετράγωνο απέναντι από την περιγραφή "Φ.Π.Α. οφειλόμενος στην παρούσα περίοδο επί πωλήσεων και άλλων εκροών" της φορολογικής του δήλωσης για την καθορισμένη φορολογική περίοδο την οποία θα υποδείξει ο Έφορος γι' αυτό το σκοπό.

(4) Αν ο αιτητής κατά το χρόνο που απαιτείται να επανακαταβάλει οποιοδήποτε ποσό, δεν απαιτείται πλέον να υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις στον Έφορο, οφείλει να επανακαταβάλει τέτοιο ποσό στον Έφορο σε χρόνο, σε τύπο και με τρόπο που μπορεί να δώσει οδηγίες ο Έφορος.

Διαγραφή χρεών.

98.—(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται για σκοπούς εξακρίβωσης κατά πόσο, και σε ποια έκταση, η αντιπαροχή θεωρείται ότι έχει διαγραφεί ως επισφαλές χρέος.

(2) Ούτε το όλο ούτε οποιοδήποτε μέρος της αντιπαροχής για συναλλαγή θεωρείται ότι έχει διαγραφεί σε λογαριασμούς ως επισφαλές χρέος μέχρι να παρέλθει περίοδος όχι λιγότερη των 12 μηνών από το χρονικό σημείο από το οποίο το όλο ή μέρος τέτοιας αντιπαροχής κατέστη οφειλόμενο και καταβλητέο στο πρόσωπο που πραγματοποίησε τη συναλλαγή ή για λογαριασμό του.

(3) Τηρουμένης της παραγράφου (2) πιο πάνω το όλο ή οποιοδήποτε μέρος της αντιπαροχής για τη σχετική συναλλαγή θεωρείται ότι έχει διαγραφεί ως επισφαλές χρέος όταν καταχωρείται εγγραφή σε σχέση με εκείνη τη συναλλαγή στο λογαριασμό επιστροφών για επισφαλή χρέη σύμφωνα με τον κανονισμό 94.

(4) Όταν ο αιτητής οφείλει ποσό χρημάτων στον αγοραστή που μπορεί να συμψηφιστεί, η αντιπαροχή που διαγράφηκε στους λογαριασμούς μειώνεται κατά το ποσό της οφειλής.

(5) Όταν ο αιτητής έχει εκτελεστέα ασφάλεια έναντι του αγοραστή, η αντιπαροχή που διαγράφτηκε στους λογαριασμούς του μειώνεται κατά την αξία εκείνης της ασφάλειας.

Διαγραφή – σχέδια περιθωρίου.

99.—(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν, σε περίπτωση που ο αιτητής έχει ασκήσει επιλογή με βάση κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 40 του Νόμου, ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της σχετικής συναλλαγής επιβάλλεται επί του περιθωρίου κέρδους.

(2) Όταν εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός, η αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή που θεωρείται ότι έχει διαγραφεί ως επισφαλές χρέος δεν υπερβαίνει το σχετικό ποσό.

(3) Για τους σκοπούς της παραγράφου (2) πιο πάνω το σχετικό ποσό είναι—

(α) Όταν—

(i) ούτε πληρωμή έχει ληφθεί σε σχέση με τη σχετική συναλλαγή,

(ii) ούτε το σύνολο οποιωνδήποτε πληρωμών όπως έχουν ληφθεί δεν υπερβαίνει το στοιχείο που δεν είναι κέρδος, το στοιχείο κέρδους· ή

(β) όταν το σύνολο των πληρωμών όπως έχουν ληφθεί υπερβαίνει το στοιχείο που δεν είναι κέρδος, το ποσό (αν υπάρχει) κατά το οποίο η αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή υπερβαίνει το σύνολο των πληρωμών.

(4) Στην παράγραφο (3) πιο πάνω—

"στοιχείο που δεν είναι κέρδος" σημαίνει την αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή μείον το περιθώριο κέρδους.

Διαγραφή – σχέδιο περιθωρίου οργανωτών τουριστικών περιηγήσεων.

100.—(1) Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται όταν, με βάση Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 41 του Νόμου, η αξία της σχετικής συναλλαγής καθορίζεται με διάταξη άλλη από το άρθρο 14 του Νόμου.

(2) Όταν εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός, η αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή η οποία θεωρείται ότι έχει διαγραφεί ως επισφαλές χρέος δεν υπερβαίνει το σχετικό ποσό.

(3) Για τους σκοπούς της παραγράφου (2) πιο πάνω το σχετικό ποσό είναι—

(α) Όταν—

(i) ούτε πληρωμή έχει ληφθεί σε σχέση με τη σχετική συναλλαγή,

(ii) ούτε το σύνολο οποιωνδήποτε πληρωμών όπως έχουν ληφθεί δεν υπερβαίνει το στοιχείο που δεν είναι κέρδος, το στοιχείο κέρδους· ή

(β) όταν το σύνολο των πληρωμών όπως έχουν ληφθεί υπερβαίνει το στοιχείο που δεν είναι κέρδος, το ποσό (αν υπάρχει) κατά το οποίο η αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή υπερβαίνει το σύνολο των πληρωμών.

(4) Στον παρόντα Κανονισμό—

"στοιχείο που δεν είναι κέρδος" σημαίνει την αντιπαροχή για τη σχετική συναλλαγή μείον το περιθώριο κέρδους·

"στοιχείο κέρδους" σημαίνει—

(α) το ποσό της αξίας της σχετικής συναλλαγής· και

(β) το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της σχετικής συναλλαγής.

ΜΕΡΟΣ XII — ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΡΟΩΝ ΟΤΑΝ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XI

Ερμηνεία.

101. Οποιεσδήποτε λέξεις ή φράσεις που χρησιμοποιούνται στο παρόν Μέρος οι οποίες ερμηνεύονται στο Μέρος XI των παρόντων Κανονισμών, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στο Μέρος εκείνο.

Επιστροφή φόρου εισροών.

102.—(1) Όταν—

(α) Έχει υποβληθεί απαίτηση· και

(β) ο αγοραστής έχει διεκδικήσει αφαίρεση του όλου ή μέρους του Φ.Π.Α. επί της σχετικής συναλλαγής ως φόρου εισροών ("η αφαίρεση"),

ο αγοραστής οφείλει να καταχωρήσει εγγραφή στο λογαριασμό Φ.Π.Α. που τηρεί σύμφωνα με τις παραγράφους (2) και (3) πιο κάτω.

(2) Ο αγοραστής οφείλει να καταχωρήσει αρνητική εγγραφή στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. εκείνου του μέρους του λογαριασμού Φ.Π.Α. που αφορά την καθορισμένη φορολογική του περίοδο κατά την οποία υποβλήθηκε η απαίτηση.

(3) Το ποσό της αρνητικής εγγραφής που αναφέρεται στην παράγραφο (2) πιο πάνω είναι τόσο ποσό όσο προκύπτει πολλαπλασιάζοντας το ποσό της αφαίρεσης επί το κλάσμα του οποίου αριθμητής είναι το ποσό της απαίτησης και παρονομαστής είναι ο συνολικός Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της σχετικής συναλλαγής.

(4) Καμιά από τις περιστάσεις στις οποίες εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός δε θεωρείται ότι συνεπάγεται την εφαρμογή των Κανονισμών 24 και 25.

Επαναφορά δικαιώματος έκπτωσης φόρου εισροών.

103.—(1) Όταν—

(α) Ο αγοραστής έχει καταχωρήσει εγγραφή στο λογαριασμό Φ.Π.Α. σύμφωνα με τον Κανονισμό 102 ("ή επανακαταβολή φόρου εισροών")·

(β) έχει υποβάλει τη φορολογική δήλωση για την καθορισμένη φορολογική περίοδο που αφορά, και έχει καταβάλει οποιοδήποτε Φ.Π.Α. καταβλητέο από αυτόν σε σχέση με εκείνη την περίοδο· και

(γ) το πρόσωπο που υπέβαλε απαίτηση έχει προβεί σε επανακαταβολή σύμφωνα με τον Κανονισμό 97 σε σχέση με την απαίτηση που αφορά,

ο αγοραστής καταχωρεί εγγραφή στο λογαριασμό Φ.Π.Α. που τηρεί σύμφωνα με τις παραγράφους (2) και (3) πιο κάτω.

(2) Ο αγοραστής καταχωρεί θετική εγγραφή στο μερίδιο του επιτρεπόμενου Φ.Π.Α. εκείνου του μέρους του λογαριασμού Φ.Π.Α. που αφορά την καθορισμένη φορολογική του περίοδο κατά την οποία ενεργήθηκε η επανακαταβολή.

(3) Το ποσό της θετικής εγγραφής που αναφέρεται στην παράγραφο (2) πιο πάνω είναι τόσο ποσό όσο βρίσκεται πολλαπλασιάζοντας το ποσό της επανακαταβολής φόρου εισροών επί το κλάσμα του οποίου αριθμητής είναι το ποσό που επανακαταβλήθηκε από το πρόσωπο που υπέβαλε απαίτηση και παρονομαστής είναι το συνολικό ποσό της απαίτησης.

(4) Καμιά από τις περιστάσεις στις οποίες εφαρμόζεται ο παρών Κανονισμός δε θεωρείται ότι συνεπάγεται εφαρμογή των Κανονισμών 24 και 25.

ΜΕΡΟΣ XIII — ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΑ ΣΕ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ερμηνεία.

104.—(1) Στο παρόν Μέρος—

"αιτητής" σημαίνει πρόσωπο που υποβάλλει απαίτηση δυνάμει του παρόντος Μέρους ή πρόσωπο εκ μέρους του οποίου υποβάλλεται τέτοια απαίτηση·

"επίσημη αρχή" σημαίνει την αρχή κράτους μέλους που έχει ορισθεί να εκδίδει το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (β)(i) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 109·

"ημερολογιακό έτος" σημαίνει περίοδο 12 μηνών που αρχίζει με την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου κάθε έτους·

"κράτος μέλος" σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, πρόσωπο θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένο σε μια χώρα αν—

(α) Έχει εκεί εγκατάσταση από την οποία διενεργούνται επιχειρηματικές συναλλαγές, ή

(β) δεν έχει τέτοια εγκατάσταση (εκεί ή αλλού) αλλά ο συνηθισμένος τόπος διαμονής του είναι εκεί.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους—

(α) Πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας σε οποιαδήποτε χώρα θεωρείται ότι έχει εκεί εγκατάσταση από την οποία διενεργούνται επιχειρηματικές συναλλαγές, και

(β) "συνηθισμένος τόπος διαμονής", σε σχέση με νομικό πρόσωπο, σημαίνει τον τόπο όπου έχει νόμιμα συσταθεί.

Επιστροφή Φ.Π.Α.

105. Τηρουμένων των άλλων διατάξεων του παρόντος Μέρους, πρόσωπο για το οποίο εφαρμόζεται το παρόν Μέρος δικαιούται να του επιστραφεί Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί αγαθών που εισήχθησαν από αυτό σε σχέση με τα οποία καμμιά άλλη απαλλαγή δεν είναι διαθέσιμη ή επί παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών προς αυτό στη Δημοκρατία αν εκείνος ο Φ.Π.Α. θα ήταν φόρος εισροών του αν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στη Δημοκρατία.

Πρόσωπα για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

106. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται σε πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση σε κράτος μέλος αλλά δεν εφαρμόζεται σε τέτοιο πρόσωπο για οποιαδήποτε περίοδο που αναφέρεται στον Κανονισμό 110 αν κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου—

(α) Ήταν εγκατεστημένο στη Δημοκρατία, ή

(β) πραγματοποίησε στη Δημοκρατία παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών εκτός από—

(i) μεταφορά φορτίου εκτός της Δημοκρατίας ή προς ή από τόπο εκτός της Δημοκρατίας ή εργασίες βοηθητικές τέτοιας μεταφοράς, και

(ii) υπηρεσίες όταν ο Φ.Π.Α. επί της παροχής είναι καταβλητέος μόνο από το πρόσωπο προς το οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Νόμου.

Συναλλαγές και εισαγωγές για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

107. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται στη Δημοκρατία ή σε οποιαδήποτε εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία την ή μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των παρόντων Κανονισμών αλλά δεν εφαρμόζεται σε—

(α) παράδοση ή εισαγωγή αγαθών ή παροχή υπηρεσιών τα οποία ο αιτητής έχει χρησιμοποιήσει ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς οποιασδήποτε συναλλαγής από αυτόν στη Δημοκρατία, ή

(β) παράδοση ή εισαγωγή αγαθών τα οποία ο αιτητής έχει εξαγάγει ή προτίθεται να εξαγάγει από τη Δημοκρατία.

Φ.Π.Α. που δεν επιστρέφεται.

108.—(1) Ο εξής Φ.Π.Α. δεν επιστρέφεται—

(α) Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών η οποία αν πραγματοποιείτο προς υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο θα εξαιρείτο από οποιαδήποτε έκπτωση δυνάμει του άρθρου 20 του Νόμου,

(β) Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών προς ταξιδιωτικό πράκτορα η οποία είναι προς άμεσο όφελος ταξιδιώτη άλλου από τον ταξιδιωτικό πράκτορα ή υπάλληλό του.

(2) Στον παρόντα Κανονισμό ταξιδιωτικός πράκτορας περιλαμβάνει οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων και οποιοδήποτε πρόσωπο που αγοράζει και επαναπαρέχει υπηρεσίες του είδους που απολαμβάνουν οι ταξιδιώτες.

Μέθοδος υποβολής απαίτησης.

109.—(1) Πρόσωπο που διεκδικεί επιστροφή Φ.Π.Α. δυνάμει του παρόντος Μέρους—

(α) Συμπληρώνει και υποβάλλει στον Έφορο έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ή έντυπο που σχεδιάστηκε γι' αυτό το σκοπό από οποιαδήποτε επίσημη αρχή, με πλήρεις πληροφορίες σε σχέση με όλα τα θέματα που καθορίζονται στο εν λόγω έντυπο και με δήλωση όπως διατυπώνεται σε αυτό, και

(β) ταυτόχρονα προσκομίζει—

(i) πιστοποιητικό φορολογικής κατάστασης που εκδίδεται από την επίσημη αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ο αιτητής είναι εγκατεστημένος είτε σε έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ή σε έντυπο που σχεδιάστηκε γι' αυτό το σκοπό από την επίσημη αρχή, και

(ii) τέτοια γραπτά αποδεικτικά στοιχεία του δικαιώματος να αφαιρέσει Φ.Π.Α. που μπορεί να απαιτούνται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που διεκδικεί αφαίρεση φόρου εισροών σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 20.

(2) Όταν ο Έφορος έχει στην κατοχή του πιστοποιητικό φορολογικής κατάστασης που εκδόθηκε μέσα σε περίοδο των τελευταίων 12 μηνών από την ημερομηνία της απαίτησης, ο αιτητής δεν απαιτείται να προσκομίσει περαιτέρω πιστοποιητικό.

(3) Ο Έφορος οφείλει να αρνηθεί να αποδεχθεί οποιοδήποτε έγγραφο που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (1) πιο πάνω, αν φέρει οποιοδήποτε επίσημο στοιχείο που αποδεικνύει ότι είχε προσκομιστεί για να υποστηριχθεί προηγούμενη απαίτηση.

Προθεσμία υποβολής απαίτησης.

110.—(1) Απαίτηση υποβάλλεται το αργότερο σε 6 μήνες από το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο ο Φ.Π.Α. που διεκδικείται επιβλήθηκε και αφορά Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί συναλλαγών ή εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου όχι μικρότερης των 3 μηνών και όχι μεγαλύτερης του ενός ημερολογιακού έτους· η απαίτηση μπορεί να αφορά Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί παραδόσεων ή εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου μικρότερης των 3 μηνών όταν εκείνη η περίοδος αντιπροσωπεύει το τελικό μέρος ημερολογιακού έτους.

(2) Δεν γίνεται δεκτή απαίτηση για ποσό μικρότερο των δεκαπέντε λιρών.

(3) Δεν γίνεται δεκτή απαίτηση για ποσό μικρότερο των εκατόν είκοσι λιρών σε σχέση με Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί συναλλαγών ή εισαγωγών κατά τη διάρκεια περιόδου μικρότερης από ένα ημερολογιακό έτος εκτός αν εκείνη η περίοδος αντιπροσωπεύει το τελικό μέρος ημερολογιακού έτους.

Αφαίρεση χρεώσεων τραπεζών.

111. Όταν οποιοσδήποτε φόρος επιστρέφεται στον αιτητή στη χώρα στην οποία είναι εγκατεστημένος, ο Έφορος δύναται να μειώσει το ποσό που επιστρέφεται κατά το ποσό οποιωνδήποτε χρεώσεων τραπεζών ή εξόδων που υφίσταται ως αποτέλεσμα της επιστροφής.

Χειρισμός απαίτησης.

112. Για τους σκοπούς του άρθρου 49 του Νόμου, οποιαδήποτε απαίτηση υποβάλλεται δυνάμει του παρόντος Μέρους θεωρείται ως φορολογική δήλωση που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 του Δέκατου Παραρτήματος.

Χειρισμός επιστροφών.

113. Για τους σκοπούς της παραγράφου (γ) του άρθρου 52 του Νόμου, επιστροφές φόρου που διεκδικούνται δυνάμει του παρόντος Μέρους θεωρούνται ως το ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών το οποίο μπορεί να εκπέσει πρόσωπο.

Αναληθείς ή παραποιημένες απαιτήσεις.

114. Αν οποιοσδήποτε αιτητής προσκομίζει ή στέλλει στον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους οποιοδήποτε έγγραφο που είναι αναληθές ή που έχει παραποιηθεί ύστερα από την έκδοσή του προς εκείνο το πρόσωπο, ο Έφορος δύναται να αρνηθεί να επιστρέψει οποιοδήποτε Φ.Π.Α. που διεκδικείται από εκείνον τον αιτητή για περίοδο όχι μεγαλύτερη των 2 ετών από την ημερομηνία που υποβλήθηκε η απαίτηση, σε σχέση με την οποία τα αναληθή ή παραποιημένα έγγραφα προσκομίστηκαν ή στάληκαν.

Ανακριβείς απαιτήσεις.

115. Όταν οποιοδήποτε ποσό έχει επιστραφεί σε αιτητή ως αποτέλεσμα ανακριβούς απαίτησης, το ποσό οποιασδήποτε μεταγενέστερης επιστροφής προς εκείνο τον αιτητή μπορεί να μειωθεί κατά το εν λόγω ποσό.

ΜΕΡΟΣ XIV — ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Ερμηνεία.

116.—(1) Στο παρόν Μέρος—

"αιτητής" σημαίνει πρόσωπο που υποβάλλει απαίτηση δυνάμει του παρόντος Μέρους ή πρόσωπο εκ μέρους του οποίου υποβάλλεται απαίτηση καθώς και οποιοδήποτε αντιπρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους του ως αντιπρόσωπος Φ.Π.Α.·

"αντιπρόσωπος Φ.Π.Α." σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στη Δημοκρατία και εγγεγραμμένο για σκοπούς Φ.Π.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του Πρώτου Παραρτήματος και ενεργεί ως αντιπρόσωπος του αιτητή·

"εμπορευόμενος" σημαίνει πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση το οποίο είναι εγκατεστημένο σε χώρα που δεν είναι κράτος μέλος και το οποίο δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στη Δημοκρατία·

"επίσημη αρχή" σημαίνει οποιαδήποτε κυβερνητική αρχή ή υπηρεσία σε οποιαδήποτε χώρα που αναγνωρίζεται από τον Έφορο ότι έχει εξουσία να ενεργεί κατά τρόπο που εξυπηρετεί τους σκοπούς του παρόντος Μέρους·

"καθορισμένο έτος" σημαίνει περίοδο 12 μηνών που αρχίζει την πρώτη ημέρα του Ιουλίου κάθε έτους·

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, πρόσωπο θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένο σε μια χώρα αν—

(α) Έχει εκεί επιχειρηματική εγκατάσταση, ή

(β) δεν έχει τέτοια εγκατάσταση (εκεί ή αλλού) αλλά η μόνιμη διεύθυνσή του ή ο συνηθισμένος τόπος διαμονής του είναι εκεί.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους—

(α) Πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας σε οποιαδήποτε χώρα θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένο εκεί, και

(β) όταν το πρόσωπο είναι νομικό πρόσωπο, ο συνηθισμένος τόπος της διαμονής του είναι ο τόπος όπου έχει νόμιμα συσταθεί.

Επιστροφή Φ.Π.Α.

117. Τηρουμένων των άλλων διατάξεων του παρόντος Μέρους, εμπορευόμενος δικαιούται να του επιστραφεί Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί αγαθών που εισήχθησαν από αυτόν στη Δημοκρατία σε σχέση με τα οποία καμιά άλλη απαλλαγή δεν είναι διαθέσιμη ή επί παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν προς αυτόν στη Δημοκρατία σε σχέση με τα οποία καμιά άλλη απαλλαγή δεν είναι διαθέσιμη ή επί παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν προς αυτόν στη Δημοκρατία αν εκείνος ο Φ.Π.Α. θα ήταν φόρος εισροών του αν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στη Δημοκρατία.

Αντιπρόσωποι Φ.Π.Α.

118. Για να επιτρέψει επιστροφή φόρου δυνάμει του παρόντος Μέρους, ο Έφορος δύναται να απαιτήσει από εμπορευόμενο όπως διορίσει αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. για να ενεργεί εκ μέρους του.

Πρόσωπα για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

119.—(1) Εκτός αν επιτρέψει διαφορετικά ο Έφορος, εμπορευόμενος για τον οποίο εφαρμόζεται το παρόν Μέρος ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε χώρα που δεν είναι κράτος μέλος που έχει συγκρίσιμο σύστημα φόρων κύκλου εργασιών, δεν δικαιούται οποιεσδήποτε επιστροφές φόρου δυνάμει του παρόντος Μέρους εκτός αν εκείνη η χώρα προβλέπει αμοιβαίες διευθετήσεις για να επιστρέφονται φόροι σε υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα στη Δημοκρατία.

(2) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται σε οποιοδήποτε εμπορευόμενο εκτός εάν κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου που καθορίζεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 123—

(α) Ήταν εγκατεστημένος σε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή

(β) πραγματοποίησε στη Δημοκρατία παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών εκτός από—

(i) μεταφορά φορτίου εκτός της Δημοκρατίας προς ή από τόπο εκτός της Δημοκρατίας ή εργασίες βοηθητικές τέτοιας μεταφοράς,

(ii) υπηρεσίες, όταν ο Φ.Π.Α. επί της παροχής είναι καταβλητέος μόνο από το πρόσωπο προς το οποίο παρέχονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Νόμου, και

(iii) αγαθά, όταν ο Φ.Π.Α. επί της παράδοσης είναι καταβλητέος μόνο από το πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται.

Συναλλαγές και εισαγωγές για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

120. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται στη Δημοκρατία ή σε οποιαδήποτε εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία κατά ή μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των παρόντων Κανονισμών αλλά δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε συναλλαγή ή εισαγωγή αγαθών τα οποία—

(α) Ο εμπορευόμενος έχει χρησιμοποιήσει ή προτίθεται να χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς οποιασδήποτε συναλλαγής από αυτόν στη Δημοκρατία, ή

(β) έχουν εξαχθεί ή προορίζονται να εξαχθούν από τη Δημοκρατία από τον εμπορευόμενο ή για λογαριασμό του.

Φ.Π.Α. που δεν επιστρέφεται.

121.—(1) Φ.Π.Α. δεν επιστρέφεται όταν—

(α) Επιβάλλεται επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών η οποία αν πραγματοποιείτο προς υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο θα εξαιρείτο από οποιαδήποτε έκπτωση δυνάμει του άρθρου 20 του Νόμου, ή

(β) επιβάλλεται επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών προς ταξιδιωτικό πράκτορα που είναι προς άμεσο όφελος ταξιδιώτη άλλου από τον ταξιδιωτικό πράκτορα ή υπάλληλό του.

(2) Στον παρόντα Κανονισμό ταξιδιωτικός πράκτορας περιλαμβάνει οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων ή οποιοδήποτε πρόσωπο που αγοράζει και επαναπαρέχει υπηρεσίες του είδους που απολαμβάνουν οι ταξιδιώτες.

Μέθοδος υποβολής απαίτησης.

122.—(1) Πρόσωπο που διεκδικεί επιστροφή Φ.Π.Α. δυνάμει του παρόντος Μέρους—

(α) Συμπληρώνει και υποβάλλει στον Έφορο έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημε-

ρίδα της Δημοκρατίας, ή παρόμοιο έντυπο που εκδίδεται από οποιαδήποτε επίσημη αρχή, με πλήρεις πληροφορίες σε σχέση με τα θέματα που καθορίζονται στο εν λόγω έντυπο και με δήλωση όπως διατυπώνεται σε αυτό, και

(β) ταυτόχρονα προσκομίζει—

(i) πιστοποιητικό φορολογικής κατάστασης που εκδίδεται από την επίσημη αρχή της χώρας που δεν είναι κράτος μέλος στην οποία ο εμπορευόμενος είναι εγκατεστημένος είτε σε έντυπο που καθορίζεται με Γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, είτε σε παρόμοιο έντυπο που εκδίδεται από την επίσημη αρχή, και

(ii) οποιαδήποτε γραπτά αποδεικτικά στοιχεία του δικαιώματος να αφαιρέσει φόρο εισροών, που μπορεί να απαιτούνται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που διεκδικεί αφαίρεση φόρου εισροών σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 20.

(2) Όταν ο Έφορος έχει στην κατοχή του πιστοποιητικό φορολογικής κατάστασης που εκδόθηκε μέσα στην περίοδο των τελευταίων 12 μηνών από την ημερομηνία της απαίτησης, ο αιτητής δεν απαιτείται να προσκομίσει περαιτέρω πιστοποιητικό.

(3) Ο Έφορος οφείλει να αρνηθεί να αποδεχθεί οποιοδήποτε έγγραφο που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (β)(ii) της παραγράφου (1) πιο πάνω, αν φέρει οποιοδήποτε επίσημο στοιχείο που αποδεικνύει ότι είχε προσκομιστεί για να υποστηριχθεί προηγούμενη απαίτηση η οποία και ικανοποιήθηκε.

Προθεσμία υποβολής απαίτησης.

123.—(1) Απαίτηση υποβάλλεται το αργότερο σε 6 μήνες από το τέλος του καθορισμένου έτους κατά το οποίο επιβλήθηκε ο Φ.Π.Α. που διεκδικείται και αφορά Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί συναλλαγών ή εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου όχι μικρότερης από 3 μήνες και όχι μεγαλύτερης από 12 μήνες, νοουμένου ότι απαίτηση μπορεί να υποβληθεί σε σχέση με Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί συναλλαγών ή εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου μικρότερης από 3 μήνες όταν εκείνη η περίοδος αντιπροσωπεύει το τελικό μέρος του καθορισμένου έτους.

(2) Δεν γίνεται δεκτή απαίτηση για ποσό μικρότερο των δεκαπέντε λιρών.

(3) Δεν γίνεται δεκτή απαίτηση για ποσό μικρότερο των εκατόν είκοσι λιρών σε σχέση με Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε επί συναλλαγών ή εισαγωγών, κατά τη διάρκεια περιόδου μικρότερης από ένα ημερολογιακό έτος εκτός αν εκείνη η περίοδος αντιπροσωπεύει το τελικό μέρος ημερολογιακού έτους.

Αφαίρεση χρεώσεων τραπεζών.

124. Όταν οποιοσδήποτε φόρος επιστρέφεται στον αιτητή στη χώρα στην οποία είναι εγκατεστημένος, ο Έφορος δύναται να μειώσει το ποσό της επιστροφής κατά το ποσό οποιωνδήποτε χρεώσεων τραπεζών ή εξόδων που υφίσταται ως αποτέλεσμα της επιστροφής.

Χειρισμός απαίτησης.

125. Για τους σκοπούς του άρθρου 49 του Νόμου, οποιαδήποτε απαίτηση υποβάλλεται δυνάμει του παρόντος Μέρους θεωρείται ως φορολογική δήλωση που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1 του Δέκατου Παραρτήματος.

Χειρισμός επιστροφών.

126. Για τους σκοπούς της παραγράφου (γ) του άρθρου 52 του Νόμου, επιστροφές φόρου που διεκδικούνται δυνάμει του παρόντος Μέρους θεωρούνται ως το ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών που μπορεί να εκπέσει πρόσωπο.

Αναληθείς ή παραποιημένες απαιτήσεις.

127. Αν οποιοσδήποτε αιτητής προσκομίζει ή στέλλει στον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους οποιοδήποτε έγγραφο που είναι αναληθές ή που έχει παραποιηθεί ύστερα από την έκδοσή του προς εκείνο το πρόσωπο,

ο Έφορος δύναται να αρνηθεί να επιστρέψει οποιοδήποτε Φ.Π.Α. που διεκδικείται από εκείνο τον αιτητή για περίοδο 2 ετών από την ημερομηνία που υποβλήθηκε η απαίτηση σε σχέση με την οποία αναληθή ή παραποιημένα έγγραφα προσκομίστηκαν ή στάληκαν.

Ανακριβείς απαιτήσεις.

128. Όταν οποιοδήποτε ποσό έχει επιστραφεί σε αιτητή ως αποτέλεσμα ανακριβούς απαίτησης, το ποσό οποιασδήποτε μεταγενέστερης επιστροφής προς εκείνο τον αιτητή μπορεί να μειωθεί κατά το εν λόγω ποσό.

ΜΕΡΟΣ XV — ΟΡΓΑΝΩΤΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ

Συναλλαγές για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν Μέρος.

129. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται για οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων όταν η συναλλαγή πραγματοποιείται προς όφελος ταξιδιωτών.

Έννοια "οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας".

130.—(1) Τηρουμένων των παραγράφων (2), (3) και (4) του παρόντος κανονισμού, "οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία" σημαίνει παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών προς οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων που έχει εγκαταστήσει την επιχείρησή του στη Δημοκρατία ή έχει μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία εφόσον—

(α) Η παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται για σκοπούς της επιχείρησης του, και

(β) στη συνέχεια παρέχεται ή παραδίδεται προς όφελος ταξιδιώτη χωρίς ουσιαστική μετατροπή ή περαιτέρω επεξεργασία.

(2) Η παροχή μιας ή περισσότερων οριζόμενων ταξιδιωτικών υπηρεσιών, ως μέρος ενιαίας συναλλαγής, θεωρείται ως ενιαία παροχή υπηρεσιών.

(3) Ο Έφορος δύναται, αν λάβει ειδοποίηση από οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων ότι είναι πρόσωπο το οποίο για λογαριασμό υποκειμένου στο φόρο προσώπου—

(α) Αποκτά αγαθά ή υπηρεσίες από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο· και

(β) παραδίδει εκείνα τα αγαθά ή παρέχει εκείνες τις υπηρεσίες, χωρίς ουσιαστική μετατροπή ή περαιτέρω επεξεργασία, στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που παρήγγειλε την παράδοση ή παροχή για χρήση στη Δημοκρατία από εκείνο το πρόσωπο για τους σκοπούς της επιχείρησης εκείνου του προσώπου, όχι όμως για περαιτέρω παράδοση ή αναπαροχή,

να θεωρεί συναλλαγές που εμπίπτουν στην υποπαράγραφο (β) ότι δεν είναι οριζόμενες ταξιδιωτικές υπηρεσίες.

(4) Ο Έφορος δύναται να καθορίσει ότι ορισμένες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών δε θεωρούνται οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία.

Χρόνος παροχής.

131.—(1) Τηρουμένων των παραγράφων (3) και (4) του παρόντος Κανονισμού, όλες οι συναλλαγές που αποτελούν πλήρως ή μερικώς οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία, κατ' επιλογή του οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων που πραγματοποιεί τις συναλλαγές, θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται—

(α) Είτε όταν ο ταξιδιώτης αρχίζει το ταξίδι ή αρχίζει να χρησιμοποιεί τη διαμονή που παρέχεται, οποιοδήποτε είναι ενωρίτερον·

(β) είτε όταν οποιαδήποτε πληρωμή λαμβάνεται από τον οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων σε σχέση με εκείνη τη συναλλαγή η οποία, όταν αθροίζεται με οποιαδήποτε προηγούμενη τέτοια πληρωμή, υπερβαίνει το 20 τοις εκατόν της συνολικής αντιπαροχής, κατά την έκταση που καλύπτεται από εκείνη και οποιαδήποτε προηγούμενη

τέτοια πληρωμή, εκτός αν, και κατά την έκταση που, οποιαδήποτε τέτοια προηγούμενη πληρωμή έχει ήδη θεωρηθεί ότι καθορίζει το χρόνο μέρους εκείνης της συναλλαγής.

(2) Εκτός αν ο Έφορος επιτρέψει διαφορετικά και τηρουμένης της παραγράφου (4) του παρόντος Κανονισμού, όλες οι συναλλαγές που αποτελούν πλήρως ή μερικώς οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία που πραγματοποιείται από τον ίδιο οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων, θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται κατά το χρόνο που καθορίζεται με βάση μόνο μια από τις μεθόδους που καθορίζονται στην παράγραφο (2) του παρόντος Κανονισμού.

(3) Όταν—

(α) Οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων χρησιμοποιεί τη μέθοδο που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (β) της παραγράφου (1) πιο πάνω για να καθορίσει το χρόνο της συναλλαγής· και

(β) δεν λαμβάνεται πληρωμή σε σχέση με το όλον ή μέρος της συναλλαγής,

ανεξάρτητα από την παράγραφο (3) πιο πάνω, ο χρόνος οποιουδήποτε μέρους εκείνης της συναλλαγής, ο οποίος δεν έχει ήδη καθοριστεί δυνάμει της υποπαραγράφου (β) της παραγράφου (1) πιο πάνω, καθορίζεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (α) της παραγράφου (1) πιο πάνω.

Τόπος της συναλλαγής.

132.—(1) Οι διατάξεις του άρθρου 10 και 12 του Νόμου διαφοροποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο (2) πιο κάτω.

(2) Οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία θεωρείται ότι παρέχεται στη χώρα στην οποία έχει εγκαταστήσει την επιχείρησή του ο οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων ή, αν η παροχή πραγματοποιήθηκε από μόνιμη εγκατάσταση της επιχείρησης, στη χώρα όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

Αξία οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας.

133. Τηρουμένου του Κανονισμού 134 πιο κάτω, η αξία οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας καθορίζεται με αναφορά στη διαφορά μεταξύ των πληρωθέντων ή πληρωτέων ποσών προς και των πληρωθέντων ή πληρωτέων ποσών από τον οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων σε σχέση με εκείνη την υπηρεσία, υπολογιζόμενη με τον τρόπο που καθορίζει ο Έφορος.

Συνδεδεμένα πρόσωπα.

134.—(1) Όταν—

(α) Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών αποκτάται έναντι χρηματικής αντιπαροχής από οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων, για το σκοπό παροχής οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας, και

(β) η αξία της συναλλαγής, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο παρών Κανονισμός, είναι μεγαλύτερη από την αξία της στην ελεύθερη αγορά, και

(γ) το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή και ο οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων προς τον οποίο πραγματοποιείται είναι συνδεδεμένοι,

ο Έφορος δύναται με απόφασή του να ορίσει ότι η αξία της συναλλαγής θεωρείται ότι είναι η αξία της στην ελεύθερη αγορά για τους σκοπούς υπολογισμού της αξίας της οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας.

(2) Απόφαση του Εφόρου για τους σκοπούς της παραγράφου (1) επιδίδεται με γραπτή γνωστοποίηση στον οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων που αποκτά την παράδοση ή παροχή, αλλά δεν μπορεί να επιδοθεί εφόσον παρήλθαν τρία χρόνια από το χρόνο της συναλλαγής.

(3) Απόφαση που επιδίδεται σε οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, σε σχέση με παράδοση ή παροχή που αποκτήθηκε από αυτόν, μπορεί να διαλαμβάνει ότι η αξία οποιασδήποτε παράδοσης ή παροχής—

(α) Η οποία αποκτήθηκε από αυτόν ύστερα από την επίδοση της γνωστοποίησης, ή ύστερα από μεταγενέστερη ημερομηνία που μπορεί να καθορίζεται στη γνωστοποίηση, και

(β) για την οποία ισχύουν τα αναφερόμενα στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (γ) της παραγράφου 1 πιο πάνω,

θεωρείται ότι είναι η αξία της στην ελεύθερη αγορά για το σκοπό καθορισμού της αξίας της οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, οποιοδήποτε ερώτημα κατά πόσο πρόσωπο είναι συνδεδεμένο με άλλο καθορίζεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (4) της παραγράφου (1) του Τέταρτου Παραρτήματος.

Τέταρτο Παράρτημα.

Φόρος εισροών που δεν εκπίπτει.

135. Φόρος εισροών επί αγαθών ή υπηρεσιών που αποκτήθηκαν από οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων για αναπαροχή ως οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία εξαιρούνται από έκπτωση δυνάμει των άρθρων 20 και 21 του Νόμου.

Συμμετοχή σε συγκροτήματα εταιρειών.

136. Οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων δε δικαιούται να θεωρείται ως μέλος συγκροτήματος για τους σκοπούς του άρθρου 32 του Νόμου αν οποιοδήποτε άλλο μέλος του προτεινόμενου ή υπάρχοντος συγκροτήματος—

(α) Έχει εγκατάσταση στο εξωτερικό·

(β) πραγματοποιεί συναλλαγές εκτός της Δημοκρατίας οι οποίες θα ήταν φορολογητέες συναλλαγές αν πραγματοποιούνταν στο εσωτερικό της Δημοκρατίας· και

(γ) παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες που θα καταστούν, ή υπάρχει πρόθεση να καταστούν, οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία.

Επιλογή.

137.—(1) Όταν οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων παρέχει οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία, μπορεί να θεωρήσει εκείνη την παροχή ότι δεν είναι οριζόμενη ταξιδιωτική υπηρεσία αν—

(α) Υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι η αξία όλων των τέτοιων συναλλαγών κατά την περίοδο ενός έτους που αρχίζει από την εν λόγω παροχή δε θα υπερβεί το ένα τοις εκατόν όλων των συναλλαγών που πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου· και

(β) δεν πραγματοποιεί οποιεσδήποτε παροχές οριζόμενων ταξιδιωτικών υπηρεσιών που αποτελούνται από διαμονή ή μεταφορά.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού η αξία οποιωνδήποτε συναλλαγών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 14 του Νόμου.

ΜΕΡΟΣ XVI — ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ

Επιβολή χρηματικών επιβαρύνσεων.

138. Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί με—

(α) Τις διατάξεις της παραγράφου (2) του Κανονισμού 9·

(β) τις διατάξεις της παραγράφου (4) του Κανονισμού 10·

(γ) τις διατάξεις της παραγράφου (5) του Κανονισμού 11·

(δ) τις διατάξεις των Κανονισμών 68 και 69·

(ε) τις διατάξεις των Κανονισμών 93, 94, 95, 96 και 97·

υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών.

Έναρξη της ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

139. Οι παρόντες Κανονισμοί θα τεθούν σε εφαρμογή με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.